

॥ ॐ ॥

श्री परमात्मने नमः.

श्री जैन (जैनमार्त) सूर्य.

छपावी प्रसिद्ध करनार.

शा. सांकणयंद हीरायंद मातर.

आवृत्ति १ लो

प्रत १५००

अमरावाट.

अंगलो वर्नाकुलर प्रोन्टींग प्रेसभां
नकुलाध रतनयंद भारद्वाजीआये छाप्ये.

संवत् १८६३

सन्ने १८०७.

किंमत ०-३-० त्रशु अ.ना

ગ્રંથગોલ્ડ વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગ્રંથગોલ્ડ કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૫૩૨:૬

૧૮-૨૭

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૨૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જૈન મંથ

વિષય ૫૩૪:૪

અર્પણ પત્રીકા.

શેઠજી સાહેબ જોમયંદ બેચરલાલ—

મુ. માતર.

આપ જૈનધર્મમાં અતી શ્રદ્ધાવંત દરેક શુભકાર્યોમાં હમેશાં

આગેવાન જ્ઞાનની વૃદ્ધિને ધ્વજનાર ને જૈન વિદ્યાને

સારી પેઠે ઉત્તેજન આપનાર ઇત્યાદીક અનેક

ગુણાલંકૃત જોષ આપસાહેબને અમે

આ અમારૂં નાનકડું પુસ્તક અતી

પ્રેમપૂર્વક અર્પણ કરીએ

હીએ તે સ્વીકારશે।

તેવી આશા

છે.

હી.

પ્રસીદ્ધ કર્તી।

ૐ

॥ શ્રી પરમાત્મને નમઃ ॥

શ્રી જૈન (જૈન માર્તંડ) સૂર્ય.

મંગળાચરણ.

રાગ કલ્યાણ.

છે શુભકરા પ્રભુ સત્યરે સદા,
તું નીવારે જૈનીઓની સર્વ આપદા. ટેક.
પ્રીતે હું પ્રણામ કરીને, માગુ સ્વામી આજ;
આ જગમાં આધાર તમારો, રાખો મારી લાજ. છે સુ.
કોટી જણાં કષ્ટજ કાપો, આપો સકોને સુખ;
દયા કરીને દેહ તણાં સૌ, દુર કરોછો દુઃખ. છે સુ.
સાચાદેવ થયા છો જગમાં, સત્ય દીસે અપાગ;
સરણે આવે સુખની આશે, કો નરને કો નાર. છે સુ.
ચમતકાર કેવા આપીને, કીધાં છે કોટી જણનાં કામ;
સત્ય ધણું આવે તે કારણ, સાચાદેવજ નામ. છે સુ.
સુજ મહીથી પ્રગટ થકોને, આવ્યા માતર માંછ;
દેરાસર બંધાયું રહું, કસર ન રખી કાંચ. છે સુ.
દુખીયાં કરાં દુખજ ટાળ્યાં, માને સર્વે લોક;
સરણે આવે મુખ સાંપડે, ટળે સર્વના શોક. છે સુ.

એવા સુમતિનાથ સદરહુ, સરહુ રહુ કરજોડ;
 ક્ષમા કરો મુજ દોષ સમુગા, હોય ખાંપણ કે ખોડ. છે સુ.
 અથ ઈતિ વીસ્તાર કર જે, આપ તણી ઉત્પન;
 માટે તેમાં સહાય થઇને, આપો સુમતિ મન છે સુ.

શ્રી સુમતિનાથજીની ઉત્પત્તિનું વર્ણન.

અત્રે જૈનીમાધ્યો સુમતિનાથની ઉત્પત્તિ વિષેનો હવાલ ખરે-
 ખર સર્વના મનને અશ્ચર્ય આપે તેવો છે અને તે સાંમગવાથી આ-
 મણા મનને અચંબો થાય છે તે અવર્ણવ્ય છે જેથી આપણા મનને
 પુરેપુરો વિશ્વાસ એકા વીના રહેતોજ નથી અને નિશ્ચય થાય છે કે
 ખરેખર આજ સ.ચાદેવ આ જગતમાં સુમતિનાથજી છે તેવા હજારો
 દાખલા લોકોના અંતરમાં રમી રહેલા છે કોઇપણ મનુષ્યે કંઈ કામને
 માટે એ સાચાદેવ (સુમતિનાથ) ની માનતા માની હોય તો ગમે તેવું
 કામ હોય તોપણ તે તટકાળ થયા વિના રહેતુંજ નથી તેમાંના કે-
 રલાએક દાખલા થોડા ધણા લખીએ છીએ તેથીજ આપણા ગુજરાતમાં
 સાચાદેવ પોતાના પદાક્રમથી સર્વ સ્થળે જાણીતા થઈ પડ્યા છે.

હવે તે કેવી રીતે ઉત્પન્ન થયા તે માટે આપણે બે બોલ બો-
 લીએ તો આપણને એમજ લાગશે કે ખરેખર જગતમાં સાચાદેવ તો
 આજ હશે ને તેમનાં દરશનનો લાભ ક્યારે લઇશું તે વિષે આપણું
 મન ખેંચાયા કરશે

એકા જીજ્ઞાના મેમદાવાદ તાલુકામાં આવેલા મહુધા ગામની
 નજીકમાં સુંદુજ નામે પુરાતની ગામ છે ગામની શે.ભામાં વધારે કે-
 હવા લાયક કંઈ નથી પણ તે ગામનો મુખ રહેવાશી કે.ધ જારોહ

હતો. અને તેને એક પોતાના ધરની નજીકમાં વિશાળ વાડો હતો તે વાડામાં બારોટના પુર્વના પુન્યવડે કરીને પાંચમા સુમતિનાથ આપો આપ પ્રગટ થયા; આ વાડામાં પાંચમા સુમતિનાથ જમીનની અંદર દયારના અને કર્ષ વખતના સ્થાપીત થયા હશે તેનો પુરેપુરો પતો રજુ સુધી કોઇને માલુમ પડ્યો નથી પણ તે આ જગતને પાવન કરવાને અર્થે અને સર્વ જૈન બધુઓને દર્શન દેવાને અર્થે ને સર્વનું દુખ નીવારણ કરવાને અર્થે બહાર પધાર્યા ત્યારનો સર્વ વૃત્તાંત મનુષ્યોના જાણવામાં છે અને તેજ વૃત્તાંત અમે પુરેપુરો આ અમારા નાનકડા મુસ્તકમાં પ્રગટ કરીએ છીએ.

પ્રભુજીને બહાર પધારવાની મરજી થઇ તે વેળાએ ગામ માં તરના રહેવાશી શા દેવચંદ વેલજી તથા શા જીવરાજ સુદરચદ તથા શા. નયુ ગાંધી આ ત્રણે જણાઓને પુર્વના ભાગ્યવડે કરીને સ્વપ્ન થયું કે અમે સુંહુજ ગામમાં બારોટના વાડામાં છીએ ત્યાંથી અમેને બહાર કહાડો આવું સ્વપ્ન આ ત્રણે ભાગ્યશળીઓને એકજ રાતે ને એકી વખતે થયું અને જેવું આ ત્રણે જણને સ્વપ્ન થયું તેવુંજ સુંહુજના બારોટ કે જેના વાડમાં આ પ્રભુજી હતા તે બારોટને પણ અત્યેજ જેવા તેમજ વિધિવિધ પ્રકારના ચમત્કારો આપવા માંડ્યા રોજ રોજ નવા નવા દાખલાઓ પોતાની નજરે પડે તેમ પોતાના વાડામાં થવા લાગ્યા ને વાળ તથા નટારંગ થવા જેવો અવાજ નજીકમાં સંભળાવા લાગ્યા આવું જોઇને બારોટના મનમાં ધધરી ચમત્કાર છે તેમ નકી લાગ્યું અને આ જમીન ખેદી જેવાથી માલુમ પડશે તેમ ધારીને પોતે જે જગોમાં સુગંધી આવતી જોઇ તે જગોમાં આશરેથી પોતાના વાડામાં ખોદવા માંડ્યું અને થોડુંક

જોઈયું એટલે સાક્ષાત્ ત્રણ પ્રતીમાઓ આમેલુપ રૂપમાં સાક્ષાત્
 પાંચમાં સુમતિનાથજી મહારાજની તેમજ બીજી બે પ્રતીમાઓ તેમાં
 હાલ તેમની જમણી તથા ડાબી બજુએ છે તે આમેલુપ અને દર્શન
 કરવા યોગ્ય છે તત્કાળ નીકળી. ખોદારાઓ પ્રતીમાઓ જોઈને
 આશ્ચર્ય પામ્યા અને ભાવ રહીત આ પ્રતીમાઓનાં દર્શન કર્યાં;
 ધીરે ધીરે ગામમાં આ શુભ વાતનો ફેશલો થયો અને ચમત્કારીક
 વાત સાંભળીને સર્વ લોકો પટેલ મુખી વીગેરે નાના બાળકોથી તે
 વૃદ્ધ ડોસા સુદ્ધાંત આ મહા પ્રભુજીનાં દર્શનનો લાભ લેવા એકાએક
 ટોળેટોળાં ભેગાં થયાં જે વખતે મહાન પ્રભુજી આ જમીન ઉપર પ-
 ધાર્યા તે વેળાએ પોતાના પવિત્ર અંગને વિશે માટી વીગેરે ભરાઈ
 રહી હતી તેમજ પ્રતીમાજી તે માટીને લીધે કાંઈ ડાંખી જણાતી
 પણ ચમત્કારીક અને તેજસ્વી માલુમ પડતી હતી આ વખતે તે
 સર્વે લોકોએ ગાયતું દુધ તથા નિર્મળ પાણી મંગાવીને તે પ્રતીમા-
 જીઓને વિધી સહીત સ્નાન કરાવ્યું તો આમેલુપ ચંદ્ર સમાન તેજ-
 સ્વી સુમતિનાથની પ્રતીમાજી અને બીજી બે સાથેની પ્રતીમાજીઓ
 જણાઈ આ પ્રભુજી પોતાનાજ વાડાનાંથી ઉત્પન્ન થયા છે અને હવે
 થઈ પોતાનાજ ઘરમાં રહેશે એમ માની બારોડના હર્ષનો પાર રહ્યો
 નહી પોતાના ઘરની મધ્યે થોડી જગ્યા પવિત્ર કરી-ગાયના છાણ-
 વડે લીંપીને શુદ્ધ કરીને લાકડાના બાજઠો ઉપર પધરાવીને લોડીક
 મંત્રવિધિથી પુજન કીધું અ. વતની ખુશ ખબર ધીરે ધીરે આશ-
 પાશના ગામોમાં ફેલાઈ અને છોટા આખા ગુજરાતમાં બાપી-ગધ
 જેમ જેમ લોકોને માલુમ પડ્યા લાગ્યું તેમ તેમ મહા પ્રભુજીનાં
 દર્શન કરવા સાફ નાનેથી મોટા સુધી સર્વે લોકો સહુજમાં ભેગા થવા

લાગ્યા. આ લોકોમાં ધણો ભાગ જૈનનો હતો અને તે ગામ નાતું
 હોવાથી ગામ ભંપુર ભરખ ગયું અને બીલકુલ ઉતરવાને સાર
 જગ્યા પણ મળે નહીં. અને ગામમાં મોટા મેળાવડા જેવું દેખાવા
 લાગ્યું અને તેઓ સર્વે આ માહા પ્રભુજી સુમતિનાથને પેતાને ગામ
 લઈ જવાનો મત દર્શાવવા લાગ્યા તે તકરારો થવા લાગી આપણે
 આગળ કહ્યું છે કે માતર ગામના ત્રણ જણને સુમતિનાથ પ્રભુજીએ
 સ્વપ્ન આપીને કહ્યું હતું કે અમારે તમારા ગામમાં આવવું છે; તે
 પણ ત્રણે જણા આ વેળાએ આવેલા હતા સર્વે લોકો પોતાનો મત
 કરીને પોતાને ગામ લઈ જવા ધારતા હતા પણ છેવટે એમ ઠર્યું કે
 જ્યાં પ્રભુજીનો હુકમ હોય ત્યાંજ લઈ જવા એમ ધારીને સર્વે ગા-
 મના લોકો એકઠા થઈને ચીડીઓ નાખી; જેની ચીડીઓ આવી તે
 લોકો નાહીધોઈને સ્વચ્છ થઈને પ્રતીમાજીને ઉપાડવા ગયા, માતરના
 ત્રણે જણુ વિશ્વાસથી ખેશી રહ્યા હતા જે લોકો પ્રભુજીને ઉપાડ્યા
 ગયા પણ તે ઉપડ્યા નહીં તે ધણા લોકો ભેળા થઈને એક જોરથી
 ઉપાડવા લાગ્યા પણ હજારોમણુ ભાર હોય તેમ કોઈથી પણ ઉપડ્યા નહીં.

છેવટે માતરના લોકો સર્વે જણાની પાસે આવીને નમ્રતાથી
 કહેવા લાગ્યા કે હવે જો સર્વે ભાઈઓની ખુશી હોય તો અમે
 નાહી ધોઈને આ પ્રતીમાજીને ઉપાડીએ અને જો અમારાં પુરું ભા-
 ગ્ય હોય તો અમારાથી ઉપડે અને અમારા ગામમાં પધારે. સર્વે
 લોકોએ રજા આપી અને નાહી ધોઈને સ્વચ્છ થઈને ત્રણે જણુ પ્ર-
 તીમાજી પાસે ગયા. સર્વે લોકો હસવા લાગ્યા કે અમે ધણા માણ-
 સો મળીને પ્રતીમાજી ઉપાડતા હતા તોપણ ઉપડી નહીં, અને આ
 ત્રણુ જણુ ઉપાડવા આગ્યા છે એટલે તુરત પ્રભુજી તેમનાથી ઉપડી-

ને માતર ગામમાં જશે. આવી રીતે સરવે મસ્કરીઓ કરવા લાગ્યા
 તોપણ આ ત્રણે ભાગ્યશાળી જૈન ભાઈઓને બીજકુલ ખોડુ લાગ્યું
 નહી. અને પ્રતીમાજી પાસે આવીને નમ્રતા પૂર્વક પ્રાર્થના કરવા લા-
 ગ્યા અને ફક્ત એ ત્રણ જણજ પ્રતીમાજીને ઉપાડવા મથા કે તુર-
 તજ કુચના દડા જેટલો ભાર જણાયો એટલે તેમણે હીમત રાખીને
 પોતાની સાથે બે માણસો હતા તેમને કહ્યું કે તમે આ પ્રતીમાજીને
 ઉપાડો એટલે ત્રણે જણાએ ઉપાડ્યા ને તે ત્રણે જણાએ સરવેના
 દેખતાં ગાડામાં આસન નાખી પધરાવ્યા તોપણ બીજ ગામના આવકો
 તકરાર કરવા લાગ્યા કે અમે લઈ જઈશું. તે તકરાર ચાલી રહી છે
 એટલે માતરવાળા થોડા માણસો હોવાથી કંઈ ફાવ્યું નહી ને તેમણે
 દીલગીરી સાથે સ્તુતી કરવા લાગ્યા કે ગાડુ એની મેળેજ માતર
 ગામ તરફ વળીને ચાલવા લાગ્યું અને ફક્ત માતર ગામ જવાનો
 રસ્તો હતો તેજ રસ્તા ઉપર ચાલ્યું અને થોડે દુર એટલે અડધો
 ગાઉ જઈને ઉભુ રહ્યું છેવટે બીજ ગામના લોકો નીરાશ થઈને બે-
 સી રહ્યા, ને છેવટે ખુશી ખુશાલીથી દરસન કરવાનું માગણું કર્યું.
 તેથી તેમને દરશન કરાવીને બધાને આ ત્રણ જણાએ હાવભાવ બ-
 તાવીને રજા માગી એટલે બધા લોકોએ રજા આપી પછી ગાડાને
 બગદ નેડીને માતર તરફ ચાલતું કીધું. અને સરવે લોકોને એમ
 નહી થયું કે માહા પ્રભુજીને ગામ માતર જવાની મરજી છે એમ
 ધારી સરવે લોકો સાથે ગયા. ઉપર જણાવેલા ત્રણે માણસો પ્રતી-
 માજી પાસે આશ્વપાશ ચાલતા હતા અને મનમાં મહા પ્રભુજી સુમ-
 તિનાથનું ધ્યાન ધરતાં ધીરેધીરે ચાલતા હતા હજારો લોકોની ઠઠ
 આ વરલોડામાં મળી હતી, તેમજ ઉત્તમ વાજત્રોનો સમૂહો નાદ

આપણા કાનને આનંદ ઉપજાવે તેવો અમરાપુરીના આભાસ જોવો
 સંભળાતો હતો. વળી જૈન બધુઓના મોઢેથી ગવાતાં સ્તવનો પણ
 આપણા જીવને ખુશ કરે તેવા મધુર સ્વરથી ગવાતાં હતાં ચારે
 દીશના લોકો માહા પ્રભુજીને પુષ્પની વૃષ્ટી કરી વધાવી લેતા હતા,
 તેમજ ચોખા, અક્ષત નાખતા; પછવાડે હજારો બધરાંઓનાં ટોળાં
 મધુર રાગથી પ્રભુજીનાં સ્તવનો ગાતાં ગાતાં ધીરે ધીરે આવતાં હતાં.
 આવું જોઈને સરવેના મનમાં મોટો હર્ષ વ્યાપી રહ્યો હતો. આવી
 રીતે સરવે લોકો આનંદમાં હતા પરંતુ બારોટના મનમાં દીલગીરી
 ઉત્પન્ન થતી હતી, કારણકે પોતાને ધૈર્યથી પ્રતીમાજી બીજે લઈ જવા
 લાગ્યા, પણ પ્રભુજીની મરજી એમજ હશે એમ ધારીને પોતાના મ-
 નને શાંત કરીને બેઠો. સરવે લોકો બારોટને સાચાંસી આપવા લાગ્યા
 અને (૩૫૦) બારોટને શીરપાવ આપીને ખુશી કર્યો. ધન્ય છે એ
 બારોટને કે તુરતજ તે પ્રતીમાજીને માતરમાં લઈ જવાને રજા આપી
 સરવે લોકો આલસતા થયા અને રસ્તામાં આવતાં આવતાં છેવટે ખેડા
 ગામમાંથી બાહાર નીકળી આવ્યા ત્યાં ચુનાસાને લીધે શેઠી તથા
 વાત્રક નદીમાં બરપુર પુર આવેલુ તેથી સરવે ગભરયા કે હવે આ
 પુરમાં માહ પ્રભુજીને શી રીતે લઈ જવા એમ મનમાં સોચના ક-
 રતા હતા ને વીચાર કર્યો કે આપણે ખેડા ગામમાં પાછા જઈએ ને
 પુર ઉતરે એટલે અપણે માહા પ્રભુજીને લઈ જઈશું તેવો વીચાર
 કરે છે, એટલામાં તો ગાડીવાને નદી તરફ ગાડુ હાંક્યું; કારણકે બી-
 જ સંધના સઘળા લોકો નદીમાંના પુરને દેખતા હતા પણ તે ગા-
 ડીવાન આ પુરને દેખતો નહોતો. સઘળા લોકો ના ના કહેતા હતા,
 તેટલામાં ગાડીવાને ગાડુ નદીમાં હાંક્યું. તે વખતે તે લોકો ગાડુને

પાણું વાળવા બાજુ પડ્યા પણ બળદ કબજે રહ્યા નહી, અને એક પળવારમાં ગાડુ તથા ગાડાને બાંહેડા લોકો સહીસલામત નદીની પેલી તીરે પહોચ્યું. આવું જોઈને સરવે લોકોના મનમાં આશ્ચર્યની બાકી રહી નહી અને આવું જોઈને મુઠ જોવા બની ગયા, કે શું ! જેમાં એક માણસની પણ હીમત ચાલે નહી તેવું આખુ ગાડુ બળદ સાથે માણસો કારે લુગડે સહીસલામત પાર ઉતરી ગયું એ કંઈ ઓછી આશ્ચર્યની વાત નથી. આવું અદ્ભુત કૃત જોઈને સરવે મનુષ્યોને અનેક તરેહના આ પ્રભુજીને વિશે ગિર્યાગે ઉત્પન્ન થયા. અને આજ સંસ્કાર પ્રભુજી છે તેવું સિદ્ધ થયું અને તેથી તેમનું નામ સાચાદેવ પાડ્યું. તે આજદીન સુધી પણ તેજ નામથી સરવે લોકો માને છે. હવે સરવે લોકો માહારાજને સંવત ૧૮૫૩ ના શાવણ માસમાં મા-તરમાં લઈ ગયા, અને પરાણા દાખલ એક ઓરડીમાં બાજુકો ઉપર પધરાવ્યા. આ સાચાદેવની ગામેગામ પ્રતીષ્ઠા ચાલી અને ઘણા મા-ણસો દરશન કરવાને આવવા લાગ્યા પછી સંવત ૧૮૫૪ ની સાત્રનાં મુળનાયકનું ત્રણ શીખરનું સુંદીર દેરાસર ઘણા લોકોની મદતથી બંધાયું, અને માહારાજની પ્રતિષ્ઠા સંવત ૧૮૫૪ ના જેઠ શુદી ૩ ગુરવારને રોજ કરવામાં આવી આ દેરાસર ઘણું નાનું હતું તેથી જેમ જેમ ઉપજમાં વધારો થતો ગયો ત્યારે સરવે લોકોએ વીચાર કર્યો કે આપણે સાચાદેવનું મોટું દેરાસર બંધાવવું, અને માહારાજની કૃપાથી આ દેરાસરનું કામ શરૂ કર્યું તે અરસામાં બમતી સાર જમીન ફાલતુ વધારે વેચાણ રાખી હશે પણ આગળ આ ગામ મી-આં વીગેરે સરકારને અમુક રકમ આપી રાખતા, તેમાં પેલી બમ-તીની જમીન મીઆં બચ્ચામીઆંએ અટકાવી તેથી ગામના વાણી-

આએ એક માસની ઉપજમાં ચોથો ભાગ આપવો તે ઠરાવથી મી-
 આંએ ચોથા ભાગના રૂપીઆ લીધા તે દીવશની રતરે મીઆંને માર
 માર્યો, તેમ ઉંઘવા દે નહી તેવો બનાવ દસ દીવશ સુધી ચાલ્યો.
 છેવટે મીઆં ગભરાયા, એટલે શા જીવરાજ સરચંદ પસે આપીને
 સરવે ખીના કહી. તેથી તેમને કહ્યું કે આપ સરકાર છે, તેથી અ-
 મારાથી કહેવાય નહી પણ આપ કહો છો તો કહું છું કે જે તમો-
 એ અમારા દેરાસરના પધશા લીધા છે તે પધશા આજ અમોને આ-
 પો, ને હું મારા ઘરમાં રાખું, ને જે રાતે આપને કોઈ મારે અગર
 હુંગ ના આવે તો પધશા પછા લખ જાએ ને તેમાંનું દુખ મટી
 જાય તો તે પધશા તમો પછા દેરાસરમાં આપી. પગે લાગજો, ને
 આ દેવની તો વાત આપ જાણો છો એટલે વધારે હું શું કહું તે-
 મના બોધથી ને દેવની બીકથી તે પધશા શા. જીવરાજ સુચંદને
 ઘેર અવ્યા તેજ દીવશની રતરે બચ્ચામીઆંને ઉજાગરો. ને દેવની
 શાંતી તેથી ઉંઘી ગયા ને બીજે દીવશે તે મીઆં તેજ રૂપીઆ લખ
 દેરાસરમાં આપીને પગે લાગ્યા ને ઉપર પાંચ રૂપીઆ ગુને-
 ગારીના મુક્યા જીવો માહારજનો ચમત્કાર કેવો ! વળી દેરાસરમાં
 સાંજરે આરતી કર્યા પછી દેર મંગળીક કર્યા પછી નવ વગ્યાના
 સુમારે વજ્રો વાગે ને નાટારંગ થાય તેમ સુગંધનો તો પારજ
 નહી. તે સરવે લોહા દેરાસરની બહાર એટલા ઉપર બેસીને સાંભળે
 તેમ દેરાસરની નજીકના ઘરાંવળા પણ ખુશીની સાથે સાંભળે તેવું
 હમેશાં થતું આવ્યું, તેથી માતર ગામનું નામ જુની જઈને સાચા-
 દેવનું ગામને નામે એળખાવા લાગ્યું. તેમ બીજા અન્ય ઘરમી લો-
 હા આ પ્રભુજી ઉપર આસ્તા રાખી જે પોતાનું કમ ધારે તે

સપાટાખંધ પુર્ણ થાય તેથી વધારે અધરમી લોખ પણુ આ પ્રભુ
 જીને માનવા લાગ્યા ને માતરમાં તો ઘેર ઘેર આનંદ થવા લાગ્યો
 અને ત્યાર પછી સંવત ૧૮૯૭ ના માહા સુદી ૫ ને રોજ ભમતી
 ની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી ભમતીની બાવન જનાલયની પ્રતામાઓ
 શ્રીપદીનાજીથી ભાવીક ભકતો પોતાની મેળે લાઇ આવ્યા અને મા
 તરમાં લાવી તેમની પદ્મરામણી કરી અને દેશ દેશાવરના જૈન ગ્રહ
 સ્યોને કડોતરીઓ લખી આ અપાર પુન્યના કામમાં આગેવાન
 શેઠ પ્રેમચંદ દેવચંદ તથા શેઠ અનોપચંદ જાદવજી હતા અને તેમ
 જી પોને ધણીજ તરફી લેઈ આ કામમાં બનતી મદદ કરી આ મ
 હાન જત્રામાં માહાજાજના દર્શન કરવાને ધણુ માણસો એકઠા થ
 યા હતા તેમજ દુઃ દેશાવરના આવક ગ્રહસ્થો આવ્યા હતા ને આ
 મથી ગડ ગડ ફરતું લોક તંબુ બાંધીને રહ્યા હતા તેની ગણુનરી
 કરરી પણ માહા મુસ્કેલ થઈ પડે પણ અનુમાનથી કહી શકાય છે
 કે તે વેળાએ સર્વે લોકો મળીને ૪૦—૫૦ હજાર સુધી આ સર્વે
 જત્રાળુ લોકોને માટે માતરના મહાજન તરફથી સારી જોઈવણુ કરી
 હતી કે આવેલા કોઈ પણ માણસ એટલે ગરીબ કે તવંગર સુધા
 કોઈને દાંઈ પણ બાબતની અડચણુ પડે નહી તેવી જોઈવણુ રાખી
 હતી ને તેટલા સાર સરકારે પણ ફરતી પોલીસોની જોઈવણુ કરી
 રાખી હતી તથા ગામના વૈષ્ણવ લોકોએ પણ પુરજોસથી ધણી મ
 હેનત કરી હતી ને સરવેને જે જે કામ હોય તે તે કામ તેજ લો
 કો પુર પાડતા હતા અને તેટલા સરવે લોકોની નૈદારશી માતરના
 શેઠ અનોપચંદ જાદવજીએ ખાંડના સીરાની કરી હતી અને ગાંમ બહારની
 મોટી ધર્મશાળામાં મોટા મોટા વંડા કનીને તેમાં સીરો બરાબો હતો તે

વખતે તેમને બેળા પૈસા વાપર્યા હતા તેમ બીજી નૌકારશી અમળવાદ
 ના શેઠ હડીનાઇ કેશરીશંખે ગેળના શીંગની કરો હતી આવા મહા
 ન કામમાં પેતાના ધર્મ પ્રમાણે હજારો રૂપૈયા ખર્ચીને પુન્ય તથા
 જશ લીધો અને મામા આવેલા સરવે જૈનભાઇઓને તૃપ્ત કીધા
 તેથી તેમની નામના ધણા દુર સુધી ચાલી માતરના માહાજનોએ
 પણ ધણીજ મેહેનત લઇને સંગ જત્રા અર્થે આવેલા તમામ માણ
 સોની સંપૂર્ણ ખરદાશ કરી અને કોઇને પણ અડચણ પડવા દીધી
 નહીં ધન્ય છે આવા પુરુષોને કે આવાં આવાં ધર્મનાં કામો કરીને
 હજારો રૂપૈયા ખર્ચીને જશ લેવા છઠ્ઠે આર પછીથી એટલે સંવત
 ૧૯૨૧ ની સાલમાં પાલીતાણે અંજનુ શલાખા હતી ત્યાં આ ગામ-
 ના લોકો પાલીતાણે જત્રાએ જવાને તૈયાર થવા લાગ્યા તે અરસા
 માં માહારાજે ગોઠી બુદ્ધાને સ્વાનું આપ્યું કે ત્યાં રોગચાળો થયો-
 નો છે માટે જે જશે તે દુખી થશે તે વાત ગોઠી બુદ્ધાએ કરી નહીં
 અને છાત્રી રાખી હવે આ ગામના લોકો બહુ બારથી સાચદેવનાં
 દર્શન કરવા મુકીને મોટી જાત્રાએ ગયા ને ગયા પછી થોડા વખતમાં
 સ્વપ્ન પ્રમાણે ત્યાં મોટો બનાવ બન્યો ને લોક દુખી થવાને લાગ્યું તેમ
 માતરમાં પણ તેજ વખતમાં એટલે ત્યાં રોગચાળો ઉપડ્યો તેજ વખતે અ-
 હી પણ માહા પ્રમુખ તથા તેમની સાથેની બે પ્રતીમાજી પણ શોક જેમ
 ધારણ કર્યો હોય ને રીસાયા હોય તેમ પોતાની ગાદી ઉપર ફરી ફરીને
 બેઠા ને શરીરે કાળાં ચાઠાં પડી ગયાં જેમકે મનુષ્યને બળીયા ની-
 કલે છે ને મનુષ્યની સ્મિકલ બદલી જાય છે તેમ આ ત્રણ પ્રતીમા-
 જીની સીકલો બદલી ગઇ ને કાળા ડાઘા દેખાવા લાગ્યા. હવે સવારે
 મોઢી બુદ્ધો એ દેરાસર ઉધડવા ગયો પણ દેરાસરનાં બારણાં ઉધડે

નહીં છેવટે મહા સ્તુતી કરી ત્યારે ક્રમાડ ઉધડ્યાં એટલે અંદર પેઠા
 એટલે ગમરાવા લાગ્યો પણ હીમત રાખી ગભારાનાં બારણાં ઉઘાડી
 અંદર પેનવા ગયો કે તેના ઉપર માર પડવા લાગ્યો ખુબ માર ખાય
 પણ નાસવાનું સુજે નહીં તેમ કે.છને દેખે પણ નહીં છેવટે ગભગમને
 દોઠો પડ્યો તે વખતે કંઈ એવો શબ્દ થયો કે મેં તને કહ્યું છતાં
 તેં વાત છાની કેમ રાખી તેવો તેને આભાસ કાને સાંભળ્યો તેથી
 તેને સ્વપ્નની વાત યાદ આવી એટલે બહુ કરગરવા લાગ્યો કે મારી
 મેટી ભૂલ થઈ તે પછીથી તેને શુદ્ધિ આવી એટલે હીને જીવે છે
 તો માહા પ્રભુજીનું મુખ તો ભીંત તરફ ને પુંક દેખાવા લાગી તેમ
 સાથેના મહારાજ પણ તેવીજ રીતના દેખાવા લાગ્યા તેથી તો તે
 વળી બહુજ ખીન્યો ને દેરાસરની અંદરથી દોડતો દોડતો આવી બ-
 નરની અંદર આવી ખુમ પાડી કે હુતો મરી ગયો ને ખીજ નો-
 કરાથી તો દેરાસરમાં પેસાતું પણ નથી ને માર ખાઈને હાડકાં તો
 ભાગી ગયાં તે ખુમને લીધે રહેલા શ્રાવકો તથા ખીજ અન્યધર્મી
 લોકો ભરાઈ ગયા પણ દેરાસરમાં જવાની હીમત કે.છની ચાલી નહીં.
 છેવટે વ્રથ શેઠ કરમચંદ દેવચંદે માહા અસ્તુતી કરી તારે અં-
 દર જવાયું ને જોયું તો પ્રતીમાજીની પુકો દેખાઈને મુખતો પછળ
 એટલે ભીંત તરફ તેથી દેખાય નહીં પછી તેમને કંઈ સુજ પડી
 નહીં ને માહા પ્રભુજીને પખાલ વીગેરે તેમનું તેમજ કર્યું ને સેવા
 પણ તેજ પ્રમાણે કરી તે રીતે માહા પ્રભુજીનો પ્રતીમાજીઓ ત્રણે
 છ માસ સુધી તેજ સ્થિતિમાં રહી પછી કે.છ મુની માહારાજ આ-
 વેલા હશે તેમને આ ગામના શ્રાવકોએ આ હકીકત પુછી તો મુની
 માહારાજે આશરે રૂપીઆ પાંચસે ગામના શ્રાવકો પાસે ખરચાવી વીધી

સહીત માહા પ્રભુજીને પ્રત્નન કર્યા શેઠ કરમચંદ દેવચંદના ખીરંજીવી.
 મોતીલાલે માહા પ્રભુજી આમળ ખરા દીક્ષથી અસ્તુતી કરીને પલાં-
 હીએ સેજ હાથ અડકાડ્યો કે તુરત માહા પ્રભુજી પ્રથમની પેઠે ગદી
 ઉપર ખીરાજેલા હતા તેજ રૂપમાં ખીરાજ્યા પણ જે સામ ડાઘા હતા
 તે તુરત ગયા નહી પણ થોડા વખત પછી તે ડાઘા મટી જમને
 જે અસત્ત રૂપમાં હતા તેજ રૂપમાં માલમ પડ્યા ને ત્યાર પછીથી
 જે દેરાની અંદર નાટારંગ થતો હતો તે બંધ થયો પછીથી થતાં
 કંઈ માલમ પડતું નથી જુઓ કે આ માહા પ્રભુજીનો ચમત્કાર કેવો
 આમેહુમ છે ત્યારબાદ આ માહા પ્રભુજીનું એટલે સાચાદેવ માહા-
 રાજનુ શીખર તથા અખંડ ધીનો દીવો સંવત ૧૯૩૯ ના સાવણ
 સુદી ૪ ને રોજ એકી વખતે શીખર તથા દીવો દૈવયેગથી એજ
 પળે શીખર પડ્યુ તેમ અખંડ ધીના દીવનો નાશ થયો તે વખતે
 ગોઠી માધવ હાજર હતો તેણે સરવે શ્રાવકોને બોલાવીને બતાવ્યું તે
 બનાવ જોઈ સરવે લોકોને ધણો ભય પ્રગટ થયો પણ પ્રભુજીની ઇચ્છા
 સમજીને બંધ રહ્યા પછી થોડા દીવસ થયે નાતમાં કંઈ કારણસર
 તડ પડ્યાં તે તડ બે શેઠ જીવ્યા ત્યાં સુધી ભેગા થયાં નહી હવે એ
 ગએલું શીખર સંવત ૧૯૪૫ ના

રોજ ચડાવ્યું તેમજ ધનગરે ચડાવ્યો તેનું શુભ મહુરત સંવત
 ૧૯૪૫ ના જેઠ વદી ૧૦ ના રોજનુ હતું આ કામમાં સમજણુ નહી
 પડવાથી મદદ કરવાને અમદાવાદથી શા. મગનલાલ સરપચંદના
 તથા શા લલુભાઈ સુરચંદ વીગેરે આવેલા હતા ને માહા પ્રભુજીનું
 શીખર શેઠ બેહેચરલાલ મોતીલાલે (૩૧૦૦૯) અંકે એક હજારને એક
 રૂપીએ ઉછામણીમાં બોલી માહા પ્રભુજીનું શીખર ચડાવ્યું તેમજ

ખંભાતનાળા શા. પોપટલાલ મુળચંદે પણ સારા પૈસા ખરચીને મહા પ્રભુજીનો ધનગરો ચડાવ્યો તેમજ ભગત્રીની દેરીઓના ધનમનરા ચડાવ્યા હતા આ વખતે જત્રાણુ આવક લોકોની ધણી હા જનમી હતી તેમને ઉતરવા આર ધરમશાળાઓ અમદાવાદના સેઠ મગનભાઈ કરમચંદની કરાવેલી તેમ ખીજી શેઠ હડીચંગ કેશરીમંજે કરાવેલી તથા અત્રેના આવકોએ કરાવેલી તેમ ખીજી વૈષ્ણવ લોકોની કરાવેલી તે સરરે મળી ધરમશાળાઓ દશ ભ પુર ભરાઈ ગઈ હતી તોપણ જત્રાણુ માય પુનહી તેથી વૈષ્ણવ તથા પાટીદાર વીત્રેરે લોકોએ પોતાના ધરાંમાં પોતે દુઃખ વેદી જત્રાણુને સુખ આપ્યું હતું પણ માણસ વધારે તેથી તંબુ નાખી ગામ બહાર રહ્યા હતા તેથી પોલીસની પાર્ટી હાજર રહી હતી તેમ ચોકી પેરાનો ખંદેબસ્ત સારો હતો કોઈનું કંઈપણ વાડની વીટી સરખી ગઈ નહોતી તેમ શરીરે સુરવે મહા પ્રભુજીની કૃપાથી સુખી હતા તેમ શીખર ચડાવું તે દીવસે આ ગામના આવકોએ નૌકારશી કરી હતી તેમાં પીરસનારની તંગાશ ને લીધે વૈષ્ણવ લોકોએ સારી મેહેનત કરી હતી ધન છે કે ચોતે પર ધરમના થઈને આ ગામના આવકોને મદદ આપી હતી છેવટે જત્રાણુ લોકો શીખરનું કામ ચહીસલામત પુર થયા પછી આશરે ખરચના રૂપીઆ પાંચલાખ થયા હશે આવાં આવાં મદદ અહર્યોએ સાચાદેવની સમીપે પુન્યના કામ કરવામાં અતી ઉમંગ રાખે છે આવું મોટું ખરચ કરીને પણ જૈન ભાઈઓ પોતાના ધર્મના કામમાં સર્વદા મસ્કુર રહે છે તે જોઈ અમોને ધણેજ સતોષ થાય છે શ્રી જૈન જ્યોત્સુ.

શ્રી સાચાદેવની ઉત્પત્તિ સામાપ્ત.

શીખર ચડાવતી વખતે આગેવાની કરનાર

સદગ્રહસ્થાનાં નામ.

દોહરો.

શેઠ હેમચંદ દેવચંદ, ચીરણુજીવી તે જાણુ;
 બેહેચર મોતીલાલ છે, પંચ કરે પ્રણામ.
 વળી હઠીચંગજી પીતા, ગોકુળચંદ નામ;
 બીખાલાલ અમથા વળી, માતરમાંજ મુકામ.
 કાળીદાસ માનચંદ, બહુ બુધી મુણવાન;
 મદદ કરે આ કામમાં, સાહાય થશે ભગવાન.
 ધન્ય તમેને સહુ કહે, જીત્યુ જગમાં જાણુ;
 બોહોતેર કુળ અજવાળીયાં, રહેશે આ એવાણુ.
 ધન ખરચી જશ લઈને કીધુ ઉત્તમ કામ;
 સમા કહેછે સર્વદા, રહેજો અપીચળ કામ.

સમાપ્ત.

સાતમા સુપા વંનાથનું વર્ણન.

ખેડા જીલ્લાના માતર તાલુકાનું ખરોડા એક નાનું ગામ છે. ગામની શોભામાં કંઈ વધારે કહેવા લાયક નથી ને તેજ ગામની નજીક વાત્રક નદી છે ત્યાં વાણીયાનાં ઘર બે છે. ત્યાં એક અજાયબ જેવું બન્યું કે ત્યાંના વણુકર ભોડો વાત્રક નદીમાં કાંકરી કાઢવા સાર જતા હતા ત્યાં નદીના કીનારામાંથી એક જૈન મુરતી શ્રી સાતમા સુપાર્શ્વનાથની ઘણી ચમત્કારી ને તેજસ્વી પીળા પાસાણુની નીકળી તે પ્રતિમાને ભોડોએ પાણીની આંદર સાફ નવરાત્રી માટી દુર કરીને

પોતાને ઘેર લાવ્યા અને પોતાના ઘરની બહાર એકની ખંડર તુલસી-
ચારે હતો ત્યાં માહારાજને પધરાવ્યા ને તુલસીની કડી પ્રભુના ગળાની
અંદર નાખીને ધીતો દીવો કરી હમેશાં ભજન કરવા લાગ્યા જે
દિવસે ત્યાં પધરાવ્યા તેજ દિવસથી તે વણકરને પચાસ વરસની
હમરે પોતાની બેરીને એક છોકરો ઉત્પન્ન થયો. તેમજ ૩ (૧૦૦)ના
આશરે ઘરના પાયામાંથી માલ નીકળ્યો લેથી તે પ્રતિમાજી ઉપર લેને
વધારે ભાષ ઉત્પન્ન થયો ને ચમત્કારી છે તેમ લેના મનને લાચુ તેથી
તે મુરતીની વાત બહાર પાડી નહી અને ત્યાંને ત્યાં પ્રભુને રાખ્યા
જેમ જેમ લેને વધારે ફાયદા થતા ગયા તેમ તેમ તેની અસ્થા વધારે
થતી ગઈ ત્યાર પછી પ્રભુએ ગામ માતરના શા. સાંકળચંદ હીરા-
ચંદને સ્વપ્ન આપ્યું કે હું બગેડામાં ફલાણા વણકરને ઘેર છું
માટે મને ત્યાંથી તમો તેડી જાય આ વાતની તજવીજ કરતાં
ત્યાંના લોકો ના કહી તેથી તે દિવસે કોઈ ગયું નહી પછી
થી બીજો દિવસે શા. નગીનદાસ કળીદાસ તથા શા. ચુનીલાલ બી-
ખાભાઈને સ્વપ્ન આપ્યું કે મેં શા. સાંકળચંદ હીરાચંદને સ્વપ્ન
આપ્યું હતું પણ તમોએ તે વાત ખોટી માની છે પણ સાચી છે ને હું
વણકરને ઘેર તુલસીચારા ઉપર છું માટે મને જલદી લઈ જાઓ. બાદ
બીજો દિવસે તે લોકોએ બધા આવકોને એકઠા વાત કરી તેથી સર્વેના
મનને આશ્ચર્ય લાગ્યું અને માતર ગામના આવક શા. સાંકળચંદ હી-
રાચંદ વીતરે દશેક માણસ ગાડીઓ જોડાવીને વારસંગ ગામ ગયા ત્યાં
તપાસ કરતાં એક આવકનું ઘર શા. નાથાલાલ હતું તુ તે
માણસ બહુજ બહાદુર હતો તેણે જૈનભાઈઓ બાણી સારી ચાકરી
કરી ને પોતાનું કામ પડતું મુકી આ કામમાં મદદ કરવા લાગ્યો ને

ગમેયા શ્રાવકોની સાથે જરોડે આવ્યા જરોડા ને વારસાંમ વચે ફક્ત વાતક નહી છે સામ સામાં ધરાં દેખામ છે ત્યાં જરોડે આવી વણુક રના ફળીઅમાં તપાસ કર્યો તો કંઈ પતો લાગ્યો નહી પણ જોને સ્તબ્ધ આપેલું હતું તેણે કહ્યું કે તુળસીચાર તપાસવા જોઇએ તે તપાસ્યા તો સાતમા સુપાર્શ્વનાથ માહારાજજીએ દર્શન દીધાં ત્યાં માતર ગામના આવક લોકો ઉભા રહેલા હતા તેમાંથી શા. સાકળચંદ્ર હીરાચંદે માહા પ્રભુની નજીક જઈને તપાસ કર્યો તો જણાયું કે આ મુરતિ આપણા જૈન શ્વેતાંચ ની છે માટે હવે આપણથી અહીંઆ મુકીને જવાય નહી તે વાત વણુકરને માત્રમ પડી તેથી તેથી વણુકર બહુ ગભરાયો ને તોફાન કરવા લાગ્યો તેને વારસગના શા. નાથા લાભે બહુ સમજાવ્યો પણ સમજ્યો નહી ને કહ્યું છે કે મને મારી નાખો પણ તે મુરતિ હું આપવાનો નથી.

વળી માત ના જે શ્રાવકો ગયા હતા તેમણે કહ્યું કે અમે તો ઝેટલે વણુકરને રૂ. ૫૦) આપીએ પણ તેણે ના કહી છેવટે રૂ. ૧૦૦) સુધી આપવાના દલા પણુ તેણે આપી નહી પછી વારંગના શેઠ. નાથાલાલ હતા તેમને માતરના શ્રાવકોને કહ્યું કે તમે હવે રૂપૈયા આપશો નહી ને મારે ઘેર ચાલો હુ ઝકાલે તમને માહા પ્રભુજીને મુરતિ લેવી આપીશ; માટે તમે મારું કહ્યું માનીને ગ્હો પણ માતરના શ્રાવકોએ કહ્યું કે તેને દિલ્લીગીરી કરીને મુતી લેવી નહી તેમ લીધા સીવાય જઈએ નહી છેવટે મુરતી ઉપાડી ચાલતા થવાનો વિચાર કર્યો પણ વણુકર લેકાનું જોર વધારે હોવાથી કંઈ ફાવ્યું નહી ને નિરાશ થઈ પાછા આવવાનો વિચાર કર્યો પણ શેઠ નાથા લાલે કહ્યું કે ગમે તેમ થાએ પણ હું તમોને મુરતિ અપાવીશ માટે

કંઈ ચિંતા કરશે નહીં તેથી ગયેલા માણસો પછી આવ્યા ને માતરના આવકોને બનેલી હકીકત કહી તેથી બીજે દિવસે વીશઠ માણસો, શા સાંકળચંદ હીરાચંદ તથા શા નગીનદાસ કાળીદાસ તથા શા. ચુનીલાલ ભીખાભાઈ વિગેરે તૈયાર થયા કે ગમે તેમ કરીને અંજી પ્રતિમાજી ધીધા વિના પાછું આવવું નહિ. તેવો વિચાર કરીને તૈયાર થઈ ગાડીઓ શેઠ. બેહેચરલાલ મોતીલાલ વિગેરેની બેડીને સંવત ૧૯૬૦ ના મહા શુદ્ધ ૧૩ ની રાત્રે નીકળ્યા. વચ્ચેમાં મેપેરજ ગામ આવે છે ત્યાં પોતા પથુ રાત અંધારીને સુજે નહીં તેને લીધે નદીની નજીકમાં એક મોટા ખાડો હતો તેમાં પ્રથમની ગાડી કંધી પડી પથુ માહા પ્રભુજીની કૃપાથી કાઢીને વાગ્યું નહીં ને સહી સલામત ગાડી સાચવીને બહાર કાઢી ત્યાંથી ગાડીઓ વારશંગ ગઈ ને શા નાથાલાલને ગામ માતરના લોકોએ કહ્યું કે વથુકરને સમજાવીને રૂ ૨૦૦) સુધી આપતા તેમ છતાં ના આપે તો તોફાન કરીને આપણી જૈન મુરતી લવવી તેવો નિશ્ચય કર્યો પછી નાથાલાલે માતરના બાઈઓ સહ રસોઈ કરાવવાનું કહીને પોતે હિમ્મત રાખીને તેમ બીજા વારશંગના ગરાશીઆ લોકોને મદનમાં લેઈ મતરથી ગયેલા માણસો સાથે આશરે પાંત્રીસ માણસો ત્યાંથી નીકળી ખરોડે ગયા ને એકદમ તે વથુકરના ફળીઆમાં પેશી ને આંખુ બાંખુ માણસો હના રાખ્યા કે પ્રતિમાજી બીજે છની રીતે લઈ જાય નહીં તેમ ધારીને બધા વિંટાઈને હમા રહ્યા ને પછીથી તપાસ કરી તો માહા પ્રભુજીને દેઠા નહીં તેથી ત્યાંના મુખીપટેલને બોલાવ્યા તેમણે તે વથુકરને બોલાવીને મુરતી આપવાનું કહ્યું ત્યારે તે વથુકર કહે છે કે માહા પ્રભુજીને તો ખંડીવાળા શેઠ બેહેચરભાઈ

લલુભાઈ મદત મારી પાસેથી લઈ ગયા છે ને અમારે ઘેર તો બે
 દિવસથી કોઈએ પણ ખાધું નથી ને ઉઠાસમાં બેસી રહ્યા છીએ મારે ત-
 મો મહા પ્રભુના દર્શન કરાવો તો ખાઈએ તેવી વાત કરવા લાગ્યો. પણ
 ખચેલા માણસે એ તે સાચી વાત માની નહીં કે (૩૧૦) સો આપતા હતા
 પણ માહાત્ર ભુજીને આપ્યા નહીં ને કહે છે કે ખંતીના શ્રેષ્ઠ બેઢેયર
 જાઈ લલુભાઈ મદત લઈ ગયા છે તે વાત ખેડી છે ત્યારે મુખીએ
 કહ્યું કે તમો ખંતી બે માણસો જઈને તપાસ કરો એટલે માત્રમ પડશે.
 એટલે તેમાંથી શા સાંકળચંદ હીરાચંદ તથા શા. મગનલાલ ગેઠળદાસ
 તૈયાર થઈને ખંતી પેટુંગ્યા ને ખીજા શ્રવકો બરોડે મુખીના ચે-
 નામાં બેઠા જઈને બેઠા ને મુખીએ આ પાણી કરીને આવેલા માણ-
 સોની સરી બરદાશ કરી (ધન છે તે મુખીને કે તેણે વગર ઓળખાણે
 સારી બરદાશ કરી ને ઉપર જણાવેલા બે માણસો ખંતી ગઈ બે-
 ઢેયરભાઈ લલુભાઈને જઈને મળ્યા. ત્યારે તેમણે કહ્યું કે હું કાલે
 હુમરાણી ગયો હતો તે અરસામાં તમો તીજે દીવસે આવેલા તે વાતની
 મને ખબર થઈ તેથી તે વણુ રને ઘેર જઈને સમજાવો કે મારા
 (૩૧૦૦૦) લેણા છે તેમાં ઓછા આપજો તેવું આડુઅવળું સમજાવ્યું
 તેથી તુરત મને માહાત્રણુ લઈ જવાનું કહ્યું ને તે વણુકર કહે છે કે
 મને સ્વપ્ન થયું કે તું જો એક પૈસો સંખો લઈશ તો તારૂં ખરાબ
 થશે મારે વગર પૈસા લીધે એમનેએમ આપજો એટલે વણુકરને દેશત
 લાગી પ્રથમ આપવાનું ના કહ્યું પણ પ્રભુજીની ઇચ્છા ત્યાં જવાની
 હશે તેમ ધારી આપવાનું કહ્યું કહ્યું એટલે મેં નજીકમાં વાતકનદી
 વહે છે ત્યાં માહાત્રણુને લઈ જવાને કહ્યું એટલે વણુકર લઈને વાતક
 નદીએ આવ્યો ત્યાં નવરાવીને જે ગળામાં તુરશીની કંઠી ધાલી હતી

તે કાઠી નંખાવી ને હું ઉચકીને મારે ઘેર ખસાંટી લાગ્યો.
 ત્યાં સેવા પુજા કરી છે તમારે દરશણ કરવાં હોય તો આવો કરાવું.
 એટલે ઉપર જણાવેલા શા. સાંકળચંદ હીરાચંદ તથા શા. મગનલાલ
 ગોકળદાસ તેમના ડેલાના મે । ઉપર ગયા તો ત્યાં માહાપ્રભુજી એક
 તાકાની અંદર બેસાડેલા હતા તેમણે દરશન ચૈત્યવંદન કરી પાછા
 તે શેઠ બેહેચરભાઈ પાસે ગયા ને બેહેચરભાઈને કહ્યું કે જો
 આપને દેરાસર બંધાવવું હોય તેમ આ મુસ્તીનું ફરીથી અંજન
 કરાવવું પડશે તે વીશે જો આપને પૈસા ખરચવાની શક્તી હોય તો
 સુખેથી માહાપ્રભુજીને અડીયાં રાખો નહીતો અમારા ગામમાં શેઠ
 બેહેચરલાલ મોતીલાલની વીધવા બાઈ પારવતી માને ઉજમણું કરવાનું
 છે તેમ દેરાસરમાં નવો ગોખસો કરાવી પ્રતીમાજી પધરાવવાના છે ને
 રૂપૈયા પંદર લાસહજાર ખર્ચવાના છે માટે જો આપો તો સુલભ
 કામ થાય ને ફરીથી આવી તક મળવી મુશ્કેલ છે તેવી સમજણ
 ધણી વખત પાડી તેથી તેમણે માહાપ્રભુજીને લેઈ જવા કહ્યું
 એટલે શા. સાંકળચંદ હીરાચંદ પોતે નાહીને શેવાનાં લુગડાં પહેરીને
 બીજાં અગોટીયું માહાપ્રભુજીને ઢાંકી માંથે લઈને પોતે વાનસંગ આવે
 છે ત્યાં બરોડાગામ વચમાં આવેલ તેથી તેમને વણકર લોકોએ રોકી
 રાખ્યા ને કહ્યું કે અમોને માહાપ્રભુજીનાં દરશન કરાવો ત્યારે ઉભા
 રહી સાંકળચંદે કહ્યું કે આ વણકરોએ કાલનું ખાધું નથી માટે
 પ્રભુજીનાં દરશન કરાવો. ત્યારે લોકોએ કહ્યું કે રસ્તામાં થાય નહીં
 દરશન કરવાં હોય તો વાનસંગ આવો તેથી વણકર વારસંગ આવ્યા
 ત્યાં પ્રભુજીનાં દરશન કર્યાં ને સાંકળચંદે પખાળ અંગલુદણાં કરી સેવા
 કરી ને બીજા બધાએ સેવા કરી ચૈત્યવંદન કર્યાં આ વખતે વારસંગના

શેઠ નાથાલાલે સાધરમીભાઈઓની ખુબ બરદાશ ચાકરી કરી પછીથી
 માહા પ્રભુજીને નિવેદ કરાવી સર્વે જૈનભાઈઓ જમવા બેઠા ને ખુશીથી
 જમીને આનંદ કરે છે ને માહાપ્રભુજીને સાથે માતર લઈ
 લેવાનો વિચાર કરે છે પણ રાત પડી જવાથી ને લાંબે પંથ જવાનું
 ને ટાઢનો વખત માટે પ્રભુજીને સાથે લેવાનું કંઈ બન્યું નહીં
 ને ત્યાંના શેઠ નાથાલાલે કહ્યું કે આજની રાત મારે ઘેર પ્રભુને
 મહેમાન રહેવા દો તમે કાલે પાછા આવશો એટલે મહા
 પ્રભુજીને વીદાય કરીશું તેમનું માન રાખી સર્વે ભાઈઓ રાત્ર
 માતરમાં રહેલા બીજા જૈન ભાઈઓ રાહ જોઈને બેઠા હતા રાતરે બે
 વાગે માતર આવી બનેલી સરવે બીતા કહી એટલે સરવેના મનને
 આનંદ થયો ને તેજ વખતે દેરાસરના પુજારી તથા મુનમ
 ભટ જોઠારામ ગણપતરામ આ બંને જણ તૈયાર કરીને તેજ વખતે
 પોતે ચલી નીકળ્યા વહાણુ વાતાં વારશગ પહોંચ્યા ને શા. ના-
 થાલાલને મળ્યા ને તેમની રમ્મ લઈ મહાપ્રભુજીને પખાળ અંગલુહણું
 કરી શેવા કરીને પોતે માતર આવવા નીકળ્યા. સંવત ૧૯૬૦ ના
 મહા સુદ ૧૪ ના રોજ દીવસના ત્રણ વગતાં માહાપ્રભુજીને માતર
 લાવ્યા તે વખતે પ્રભુજીનું સામૈયું ધણા જૈન ભાઈઓ મળી
 ઘણી ધામધુમથી વાજત્ર સાથે પ્રભુજીને ગામમાં લાવ્યા
 તે વખતનો દેખાવ એવો તો શોભવા લાગ્યો કે ધણાના
 મનને આનંદ આપે તેવો થઈ ગયો તે વખતે મુની
 મહારાજ પન્નાસજી વૃદ્ધિવિજયજી પણ હાજર હતા ને સાર મહુરત જોઈ
 પ્રથમ શા પુલકચંદ કાળીદાસે નવી દુકાન કરાવેલી તેમાં તેમના ધણા
 અગ્રહથી ત્યાં પ્રભુજીને બે કલાક મહેમાન તરીકે રાખ્યા પછીથી જે
 પ્રથમ સાચાદેવ મહારાજ આવેલા ને જે ઓરડીમાં મહેમાન રાખેલા

તેજ ઓરડીમાં આ માહાપ્રભુજીને પણ મોટું શીંધાજન મુકીને મહેમાન
 તરીકે પધરાવ્યા ને વીધવીધ પુજાઓ બણાવવા માંડી તેજ દીવસે
 જૈનભાષાઓ માહાપ્રભુજી પોતાના ગામમાં ખીરાન્યા માટે ખુસાલીમાં
 પોતે ઓછવની સાથે સ્વામીવત્સળ પણ ક્યો તે દીવસે તો ઇંદ્રાપુરી
 જેવું થઇ રહ્યું ને સાક્ષાત પ્રભુજી માતરમામમાં ખીરાન્યા ત્યાં હરખતો
 પાર રહ્યો નહી વળી મહાપ્રભુજીનો એવો પ્રતાપ કે શેઠ બહેચરક્ષા
 મોતીલાલની વીધવા બાઇ પારવતીબાને દેરાસરમાં નવો ગોખતો કરીને
 પ્રતીમાજી પધરાવવાનો વીચાર હતો ને તેમને નામરાશીથી ચંદ્રપ્રભુજી
 મહારાજજી બેસાડવાનું નકી ક્યું હતું ને તેમને સાર આંગી મુગટ
 બીગેરે ઢાગીના પણ દરાવ્યા હતા પણ જે દીવસે પ્રભુજીને ખીરાન-
 માન કરવાના હતા તેનાથી દશેક દીવસ પહેલાં તે બાઇ મહા બા-
 ગ્યશાળી અને બોળી તેમને જે પ્રતીમાજી મહેમાન તરીકે લાવીને
 એટલે સાતમા સુપાર્શ્વનાથ માહાપ્રભુને રાખેલા હતા તેમને બેસાડવાનું
 મન થયું તેથી સાતમા સુપાર્શ્વનાથ માહાપ્રભુજીને બેસાડવા છે તેવીચાર
 બધા લોકોને પણ સારો લાગ્યો એટલે ગામમાંથી બે શ્રાવકને એટલે
 શા રાયચંદ હડીચંમ તથા શા ચુનીલાલ બીખાભાઇને સુરત મોઢલી
 મહારાજને પુજાવ્યું તેમણે પણ મહુરત સાર કહ્યું ને તે
 પ્રતીમાને સુરત લઇ જઇ અંજન કરાવ્યું ને સંવત ૧૯૬૦ના
 વૈશાખ શુદી ૧૫ ને શુકરવારે સવારના ૧૦ દશ વાગતાં પોતે ઘણી
 ધામધુમથી શાન્તીસનાથ બણાવી બેસાડ્યા તે વખતે માણસનો બ-
 રાવો એટલો હતો કે કહી શકાય નહી અને દૂર દેશવંરથી ઝાઝા
 પ્રભુનાં દરશન કરવાને આવેલા હતા તેમ બધા લોકોને સુવાબેનવાની
 સારી ગોઠવણ કરી હતી તેમ અઘણોછવ તથા નોકરથી તેમ રસોડું

આ જૈએ કાઢેલું હતું તેમ પોતાને ઘેર ઉજમણું પણ ક્યું હતું.
આ ઉજમણામાં તથા મહાપ્રભુને ખીરાજવાને સાર ગોખ કરાવેલો
તે સરવેમાં મળીને અનુમાનથી ૩૧૪૦૦૦) ખરચેલા છે. ધન્ય છે
તે બાઈને કે જૈન કોમમાં પણ હાવા હાવા પૈસા ખરચી લાવે છે
છે અમારું અંતસકરણ એમ કહે છે કે સદાકળ જૈનકોમમાં આજે
વાન થાય છે તેને પૈસા આપી રહે છે. આવા આવા સદગ્રહસ્થો
પુન્યના કામ કરવામાં અતી હમંગ રાખે છે. આવું મોટું ખરચ દરી
ને પણ જૈન બાઈઓ પોતાનો ધર્મ બળવે છે તે જોઈ અમેને
ધણેજ સંતોષ થાય છે.

હાહરો.

શા હીરાચંદ હરખચંદ, ચીરણજીવી તે જાણ,

શા સાંકળચંદ હીરાચંદ છે, પંચ કરે પ્રણામ;

સમાપ્ત.

આવક દિન કૃત.

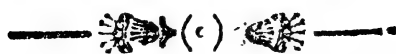
આવકે હમેશાં બે ઘડી પાછલી રાત્રે ઉઠીને મનમ નવકારમંત્ર
સ્મરણ કરવો ને તે પછી પોતાના દેવગુરુ ધર્મ તથા આત્મા અને
પોતાનાં કૃત્યનો વિચર કરવો પછી સામાયિક, અને રાષ્ટ્ર પરિક્ષમણું
કરી રત્તિએ કરેલા પાપની આભોયણુ લેવી ને યથાશક્તિ પચ્ચબ્બાણુ
કરવું. પછી પ્રભુનાં સ્તવન તથા સંજાય વિગેરે કરવું. પછી મૌન
નિયમ ધારવા પછીથી યત્ન પૂર્વક દેહેરે જઈ પ્રભુની દ્રવ્ય તથા ભાવ
પૂજા કરવી તેની કિંચિત્ વિધિ નીચે બતાવે છે લીલકુલ તથા જીવ
રહિત શુદ્ધ જીમિ જોઈને સ્નાન કરીને રમાલવતી દિલ સાફ કરવું.

પછી પૂજને બારતે જુદાં જુદાં સંખેત્રાં વસ્ત્ર પહેરવાં એક સાડી ઉ-
ત્તરાસણ કરવું આઠપડો મુખકોશ બાંધવો દેરાસરમાં ૮૪ આશાતના
ટાળવી તેમાંની એકી દશ આશાતનાઓ નીચે પ્રમાણે—૧ પાન
સોપારી આદિ કંઈ ચીજ ખાવી. ૨ પણી પીવું. ૩ ભોજન કરવું.
૪ પગરખાં પહેરી રાખવાં, ૫ મૈથુન સેવવું, ૬ પથારી કરી સુવું,
૭ થુંકવું, ગળકો વિગેરે નાખવું. ૮ પેશાબ કરવો. ૯ દિશાએ જવું.
૧૦ જુગટું રમવું એ આશાતના તો અવશ્યે ટાલવી. પછી જન
પ્રતિમાને વિનય પૂર્વક પોયો તથા વાળાકુંચી કરવી, અંગસોડણાં
કરી દ્રવ્યથી એટલે કેશર તથા કુત્તથી પૂજ કરવી તેનું નામ દ્રવ્ય
અંગ પૂજ અને અક્ષત ધુપ, અગર, દીપ વિગેરેથી પૂજ કરવી તે
દ્રવ્ય અથપૂજ કહેવાય છે. પૂજ કરવાની એટલે ટચલી આંગળીનો
જોડેનો આંગળી જમણા હાથની આંગળીના નખને કેસરમાં બોળવો
નહીં તેમજ પ્રતિમાજીને પણ નખ અડકે નહીં તેમ પ્રભુતા નવ
અંગે પૂજ કરવી.

૧ જમણા તથા ડાબા અંગુઠે, ૨ જમણા તથા ડાબા ઢીચણે
૩ જમણા તથા ડાબા કાંડે, ૪ જમણે તથા ડામે ખમે, ૫ મસ્તકે,
૬ લલાટે, ૭ કાંઠે, ૮ છાતીએ, ૯ નાભીએ, એ રીતે નવ અંગે
પૂજ કરવી તથા સિદ્ધચક્રની પૂજ કરતાં અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય,
ઉપાધ્યાય, સાધુ, જ્ઞાન, દર્શન ચારિત્ર તપ એ રીતે નવપદજીની
અનુક્રમે પૂજ કરવી પછી મંગળીકને અર્થે આષ્ટ મંગલિક અભિષેક
પછી ત્રણ ખમાસણ દમ ધરિયાવહી પડિકમિ, ચૈત્યવંદન કરવું
જેની વિધિ નીચે આપી છે વળી દેરાસરમાં દસત્રીક સાચવવા તે
કહે છે.

૧ ત્રણ નિમિષ, ધર વ્યાપાર છોડવારૂપ પ્રથમ નિર્સોહ દેરાસરના પ્રથમ ખાત્તો કહેવી. બીજી દેરાસર સખંધી વ્યાપાર જોડવારૂપ ગમારામાં પેસતાં કહેવી. ત્રીજી દ્રવ્ય પૂજા છોડવારૂપ ચૈત્યવંદન કરતાં પહેલાં કહેવી. ૨ ત્રણ પ્રદક્ષણા-દ્વાન, દર્શન, અને ચારિત્ર આસન્ધવારૂપ, ૩ ત્રણ પ્રણામ, જે હાથ જોડીને પ્રણામ કરવો તે કેડ ઉપરનો ભાગ નમાવીને કરવો તે ખમાસમણો દેઘ પ્રણામ કરવા. ૪ ત્રણ પૂજા અંગપૂજા, અગ્રપૂજા, ભવપૂજા ૫ ત્રણ અવસ્થા પ્રભુની ભાવતી હ્રસ્વ કેવળી તથા ત્રીજી સિદ્ધતી અવસ્થા, ૭ દિસત્રિક-ત્રણ દિસાઠાગીને ફકત પ્રભુના મુખની દિશામાંજ નજર રાખતી. ૭ ત્રણ વાર ભુમિ પ્રમાર્જન કરવું, ૮ વર્ણત્રિક, અક્ષર આખંખન, વર્ણ આલંખન અને ત્રિગુણ પ્રતિમા આલંખન ૯ ત્રણ મુદ્રા, ૧ યોગ મુદ્રા, તે જે હાથ જોડી માંડોમાંડે આંગળીઓ રાખતી, ૨ જનમુદ્રા જે પગની વચ્ચે ચાર અંગળ માર્ગ મુકી કાઢિસગ કરવો, ૩ મુક્તા શુકિત મુદ્રા કમળના ડોડાને આકારે, જે હાથ જોડી રતુતિ કરતી ૧૦ ત્રણ પ્રણિધાન ૧ જાવંતિયેગ્રઆધ, ૨ જાવંત કેવિસાડું. ૩ જ્યવિરાય

ઈતિ દસત્રિક સંપૂર્ણ.

દેરાસરમાં જતાં પાંચ અભિગમન સાચવવાં
તેમના નામ.

૧ સચિત ફળાદિકનો ત્યાગ, ૨ અચિત વસ્ત્રાદિનું ધારણ કરવું
૩ અખંડ એક સાડી ઉત્તરાસણ કરવું. ૪ એકાગ્ર ચિત્ત કરવું ૫
દુર થકી પ્રણામ કરવા, રાખવા પાંચ અભિગમન, ખડ્ગ, છત્ર, ચામર,

મુમટ અને મોઝડીઓ એ પાંચ દેહરાસર બાહાર મુકવાં એ રીતે દ્રવ્ય તથા ભાવપૂર્ણ કરવી પછી ગુરૂવંદન વાસ્તે ઉપાશ્રય જઈ ત્યાં બ્યાખ્યાન એક થીતે સાંભળવું પછી દોષ રહિત સુઝતો આહાર સાધુને વહોરાવીને પછી ભોજન કરે પછી વ્યાપાર શુદ્ધ કરવો. ઓછું અધિકું આપવું ભેવું નહીં જુડી સાખ ન પુરવી તથા જુદાં લેખ ન કરવા વળી અનંતકાય બાવીસ અઞ્કુલ વિગેરે ખાવા નહી, રત્રિ ભોજન કરવું નહીં, એમાં અતિશે પાપ છે વળી સાજી, સાખુ, લોહ, મળી, મધુ, ધાવડી વિગેરે જથ્થોસો આવકે વેચવી નહી તેમાં ધણી દોષ છે પાણી એ વાર ગળવું, ઘસાયર્ય પાળવું, પાપનું મુળ ને પંદર કર માદાન તે ટાળવાં અનર્થ દંડ કરવો નહીં અસત્ય વચન બાખવું નહીં શુદ્ધ સમગ્રીત પાળવું ઓછામાં ઓછી પાંચ તીથી આંબ કરવો નહીં. સુપાત્રદાન કરવું સારા કામમાં દ્રવ્યનો ઉપયોગ કરવો. પદોષ દાર કરવો દીવસ થોડો બાકી રહે ત્યારે અગ્નિહાર કરવો પછી દેવ સી પ્રતિક્રમણ કરી દીવસના પાપ આજોવવાં પછી મનમાં અરિહંત સિદ્ધ સાહુ અને કેવલી ભાષિત ધર્મ એ ચાર સરણ યાદ કરવાં મન માં શેત્રંગદિકની યાત્રાનો ભાવ રાખવો અને પછી સુષ્ટ જવું આ કરણી આવક બરોબર પાળે તો તેના કર્મ પાતળાં પડે ને અનુક્રમે મોક્ષનું સ્થાન પામ.

આવકની કરણી સમાપ્ત.

—:—

શ્રી અરિહંત પ્રતિમા વંદન તથા પુજન વિધિ.

૧ પુષ્પાદિકથી પુજા કરવી. ૨ જીવરાજની આજ્ઞા પાળવી ૩ દેવ દ્રવ્યનું રક્ષણ કરવું. ૪ ઓચ્છવ કરવા. ૫ તીર્થયાત્રા કરવી એ પાંચ પ્રકરની જીવરાજની ભક્તિ છે.

જેમ કાંઈ પુરુષને પોતાની માતા પીતા કે ગુરુની છાત્રી જોઈ
આનંદ થાય છે તે તેને મન વચન ને કાયાએ કરીને નમસ્કાર
કરે છે તથા પોતાની સ્ત્રીની મૂર્તી જોઈને કામ વ્યાપ્ત થાય છે
તેમજ પરમેશ્વરની સાંત મુદ્રાવાળી મૂર્તી જોઈને આપણને આનંદ
ઉત્પન્ન થાય છે એટલું જ નહીં પણ તેમના સદ્ગુણોનું અનુકરણ
કરવાનું મન થાય છે વળી આપણે જેમ જેમ વધારે ભાવથી તે
પ્રતિમાને નીરખીએ છીએ તથા સ્તતી નમસ્કાર પૂજા આદી પ્રકાર
થી તેનું બહુ મામ કરીએ છીએ તેમ તેમ આપણા આત્મામાં
સદ્ગુણો ગ્રહણ કરવાની તથા સદાચરણથી ચાલીને મોક્ષ મેળવવાની
ધ્યેયના આકૃષ્ટ પ્રગટ થાય છે પ્રતિમાનું દર્શન કરવાથી પૂજા કર
વાથી જે ઉત્તમ જીવનું તે પ્રતિબિંબ છે તેના ચરિત્રનું મનન કર
વાથી તથા આપણી જીંદગી પણ તેના જેવી ધર્મોષ્ઠ દયાળુ ને પ-
રોપકારી થાય ને આપણે પણ તેની પેઠે મોક્ષનાં અનંત સુખ મે-
ળવી એવી ભાવના ભાવાથી અપણને કલ્યાણ થાય છે. ને પરંપરા
એ તેના જેવી સ્થિતિએ પહોંચવાને આપણે લાગુ થઈએ છીએ.

પુજાની વિધિ નીચે મુજબ.

નહાવાને ઠેકાણે કિડીઓનાં નધરો, તથા લીલ્લપ્રક વિગેરે જીવની
ઉત્પત્તિ હોવી ન જોઈએ તથા પાણી ઢોળવાથી જીવ ઉત્પન્ન થવાનો
સંભવ પણ ન હોય એવે ઠેકાણે પાટલે બેસીને ઉના મીઠા પાણીએ
નહાવું. નહાતાં શરીર શુદ્ધ થાય તેના કરતાં વધારે પાણી ઢોળવું નહીં
નહાતાં વડીનીતી કરવાનું, ઝડેફરવનું, વસ્ત્ર પહેરવું નહીં ને નહાવાનું
પંચીક જીવું રાખવું. નહાયા પછી રમાલવતી શરીર સાફ કરીને
પુજનું જીવું સ્વચ્છ વસ્ત્ર રાખેલું હોય તે પહેરવું અને એક સાડીનું

(એકવડુ આંતરી રહીત વજનુ) ઉત્તરાસન કરવું અને અંગુઠો મુ-
ખકેષ આંધી નિધિપુર્વક જનરાજને મેરપીછી, પોથો, વાળકુંચી,
નહવણ અને અગલહણ કરવાં. ત્યારછી ધુપ, અગર, કેશર, અને
આખંડ (છેદાયા વીનાનું) દ્રુત વિગેરેથી જનરાજની દ્રવ્યપૂજા કરવી
ને કેશરમાં જમણા હાથની અનામીદા દયત્રી આંગળી પાસેની આં-
ગળીનું ટેન્વું નખને કેશર અડે નહી એવી રીતે ઝેળી નિર્મળ ચિત્તે
પ્રભુજના નવ અંગે પુજા કરવી તે નીચે પ્રમાણે—

જન નવઅંગી પુજના દુહા.

- અંગુઠે—જળ ભરી સંપુટ પત્રમાં, યુગલીક નર પૂજંત;
રિખવ ચરણ અંગુઠડે, દાયક ભવજળ આંત. ૧
- દીંચણે—જનુજળે કાઉસગગ રહ્યા, વિચર્યા દેશવિદેશ;
ખડાં ખડાં કેવળ લલ્લું, પૂજે જનનું નરેશ. ૨
- કાંડે—લોહાંતિક વચને કરી, વરસ્યા વરસીદાન;
કર કાંડે પ્રભુ પૂજતાં, પૂજે ભવી ખહુ માન. ૩
- ખભે—માન ગયું દેય આંશથી, દેખી વીર્ય અનંત;
ભુજાખળે ભવજળ તર્યા, પુજે ખંધ મહંત. ૪
- મસ્તકે—સિદ્ધશિલા ગુણુ ઉજળી, લોહાંતે ભગવંત;
વસિયા તેણે કારણ ભવી, સિદ્ધ શીખા પૂજંત. ૫
- કપાળે—તિર્થંકર પદ પુન્યથી, ત્રિભુવન જન સેવંત;
ત્રિભુવન તિલક સમા પ્રભુ, ભાલ તિલક જયવંત. ૬
- કંઠે—સેળ પહોર પ્રભુ દેશના, કંઠે વિવર વરતુલ;
મધુર ધ્વની સુરનર સુણે, તિણે ગળે તિલક અમુલ. ૭

હૃદયે—હૃદયકમળ ઉપશમ બળે, બાળ્યા સમને રોષ;

હેમ દહે વનખંડને, હૃદય તિલક સંતેષ ૮

નાભી—રતનત્રયી ગુણ ઉજળી, સકળ સુગુણ વિસામ;

નાભીકમળની પુજના, કરતાં અવિચળ ધામ. ૯

હાથ જોડીને—ઉપદેશક નવ તત્વના, તિણે નવ અંગ જીર્ણ;

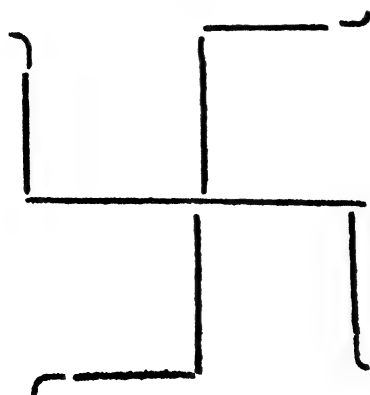
પુજે બહુ વિધ રાગશું કહે શુભવીર મુણિંદ. ૧૦

એ રીતે નવઅંગ પુજ્યાં તેમાં પ્રથમ જમાણું અંગ પુજ્યા
પછી હાલુ અંગ પુજવું વળી સિદ્ધચાહમાં અરીહંતાદિક નવપદની
અનુક્રમે પૂજા કરી મંગળીકને અર્થે અષ્ટમંગળ કેશરથી આલેખવા.
પછી મહાપદમાંથી બહાર નીકળીને જનભુવનમં પ્રભુ સન્મુખ બેસીને
સ્વસ્તિક અથવા સાથીઓ નીચે પ્રમાણે અક્ષત-ચોખ્ખાથી પુરવો.

સ્વસ્તિક અથવા સાથીઓ.

૦ ૦ ૦

આ ઉપરના સાથીઆમાં ચાર પાંખાં તે ચારગતિ-મનુષ્ય, દેવ, તિર્યચ, નારકીના સૂચક સમજવાં અને અર્દ્યચંદ્રાકારનું ચિન્હ છે તે ઉર્ધ્વસ્થાન-સીદ્ધશીલા-મુક્તિસ્થાનનું સૂચક છે.

આ સ્વસ્તીક પુરી માગવાનું કે હે ત્રિભોકના નાથ આ ચાર ગતિમાંથી મને મુક્ત કરી જ્ઞાન, દર્શન ને ચારિત્રરૂપ દાન દઈ અજ-રામર સ્થાનક-મોક્ષસ્થાન પામવા સક્તિવાન કર.

આ સાથીશ્રી ચૈત્યવંદન કર્યા પહેલાં અક્ષત-ચોખ્ખી પુરીને નૈવેદ્ય ફળ પ્રમુખથી અગ્રપૂજા કરવી પછી ભાવપૂર્ણ-ચૈત્યવંદન કરવું.

સમાપ્ત.

ચૈત્ય વંદન કરવાની વિધિ.

પ્રથમ ત્રણ ખમાસમણ દેખને પછી ઇચ્છા કરેણ સદ્દિસદ્
ભગવાન ચૈત્ય વંદન કરે, ઇચ્છે

૧ ચૈત્ય વંદન.

વિમળ ક્ષેવળ જ્ઞાન કમળા, કળિત ત્રીભુવન હિતકરં;
સુરરાજ સંસ્તુત ચરણ પંકજ, નમો આદિ જીનેશ્વરં.
વિમળ ગિરિવર સંધ મંડળ, પ્રવર ગુણ ગણ ભુધરં;
સુર અસુર કીનર કોડી સેવિત, નમો આદિ જીનેશ્વરં.
કરતી નાટીક કીનરી ગણ, ગાય જનગુણ મનકરં;
નિરંજરા વળી નમે અહનિશ, નમો આદિ જીનેશ્વરં.
પુંડરિક ગણપતિ સિદ્ધિ સાધી, કોડી પયુ મુનિ મનકરં;
શ્રી વિમળ ગિરિવર શૃંગ સિદ્ધા, નમો આદિ જીનેશ્વરં.
નિજ સાધ્ય સાધન સુર મુનિવર, કોડી નંત એ ગિરિવરં;
મુગતી રમણી વર્યા રંગે, નમો આદિ જીનેશ્વરં.
પાતાલ નર સુર લોક માંહી, વિમળગિરિવર તોપરં;
નહિ અગ્નિક તિરથ તિરથપતિકહે, નમો આદિ જીનેશ્વરં,
એમ વિમળ ગિરિવર શિખર મંડળ, દુષ્પવિહંડળ ધ્યાયમે.
નિજ સુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થ, પરમ જ્યોતિની પામએ;
જિત મોહ કોહ વિછોહ નિંદ્રા, પરમ પદ સ્થિત જયકરં;
ગિરિરાજ સેવા કરણ તત્પર, પદ્મ વિજય સુહિતકરં,

॥ ઇતિ ચૈત્યવંદન ૧ ॥

જંકિચી.

જંકિચી નામ તિથ્યં, સગ્ગે પાયાલિ માણુસેસોએ;
જઈ જીણિખાઈ, તાઈ સંવાઈ વંદામિ.

નમુશ્ચુણું.

નમુશ્ચુણું અરિહંતાણું ભગવંતાણું આઈગિરાણું તિથ્યયરાણું
સયંસંબુદ્ધાણું પુરિસુત્તમાણું પુરિસસીહાણું પુરિસવર પુંડરીઆણું
પુરિસવર ગંધહૃથીણું લોગુત્તમાણું લોગનાહાણું લોગહિઆણું લોગ
પદ્યાણું લોગપજ્જેઅગરાણું અભયદ્યાણું અખ્ખુદ્યાણું મગ્ગદ્યાણું
શરણુદ્યાણું ખોહિદ્યાણું ધમ્મદ્યાણું ધમ્મદેસિયાણું ધમ્મનાયગાણું
ધમ્મસારહીણું ધમ્મવરચાકરંત ચક્કવટ્ટીણું અખ્ખડહયવરનાણું દસણ
ધરાણું, વિઅદ્દહકમાણું જીણાણું જાવયાણું તિન.ણું તારયાણુ બુદ્ધાણું
ખોહયાણું મુત્તાણું મોઅગાણું સંવન્નુણું સંવંદરિસીણું શિવ મયલ
મરચ મણંત મખ્ખય મજ્જાખાહ મપુણુ રાવિતિ સિદ્ધિગઈ નામધેયં
દાણુંસ પત્તાણું નમોજીણાણું જીઅમયાણું જેઅઅધયાસિદ્ધા જેઅભવિ-
સંતિણાગએકાલે સંપદઅવદ્દમાણા સંવંતિવિહે વંદામિ.

અથ જાવંતિ ચેધયાઈ.

જાવંતિ ચેધઆઈ ઉદ્દેઅ અહેઅ તિરિઅં લોએ અ ॥

સંવાઈ તાઈ વંદે, ઈહિ સંતો તથ્યસંતાઈ. ॥ ૧ ॥

ધરુઆમિખમાસમણા ખોલવું જોઈએ.

અથ જાવંતકેવિસાહુ.

જાવંતકેવિસાહુ ભરહેરવયમદાવિદેહય;

સંવેસિંતેમિંપણુઓ તિવિહેણુતિદંડવિરયાણું.

નમસ્કાર

નમોઽર્હસિદ્ધાયાર્યોપાધ્યાય સર્વ સાધુભ્ય.

સ્તવન.

શી ગતી થાશે અમારી એ દીનાનાથ, શી ગતી થાશે અમારી;
 ઇંદ્રીને કાળે હું ધાણું ધાયો, કર્મ કીધાં બહુ ભારી. એ દી० શી० ૨
 એ વાતે મારું મન લલચાયું, એક કંચન બીજી નારી એ દી० શી० ૨
 દેશ દેશાંતર હું ભમી આવ્યો, નાઠાતી નથી બારી. એ દી० શી० ૩
 હું હું કરતાં ગયો જન્મારો, ભક્તિ ન બળણી તુમારી એ દી० શી० ૪
 ભવસાગરમાં તારો દાસ બુડેછે, શ્રી પાર્શ્વનાથ લે તારી. એ દી० શી० ૫
 પછી હાથ બેડીને

જયવીયરાય.

જયવીયરાય જગગુર-હાઉમમતુલપભવઓ ભયવંભયનિવેઓ
 મગ્ગાણું સારિઆદકૂલ સિદ્ધિ ૧ લોગવિરહચ્યાઓ ગુરજણપૂઆપરચ
 કરણુચ સુહગુરજોગો તગયણુ સેવણુઆભવખંડા ૨ વારિજજનજન
 વિનિઆણુ બંધણું વીચરાય તુહસમએતહવિમમહુજજસેવા ભવેભવેતુ-
 મ્હચલણુણું ૩ દુખખઓકમ્મખઓ સમાહિમરણુચ બોહિલામોચ
 સપજનકિમહએચ તુહનાહપણામકજોણું ૩ સર્વ મંગલમાંગદ્ય સર્વ
 કલ્યાણુકરણુ પ્રધાનંસર્વધર્મણું જૈનજ્યતિસાસનં ૫.

(પછી ઉભા રહીને)

અરિહંત ચેષ્યાણું.

અરિહંત ચેષ્યાણું કરેમિહાઉરસગ્ગં ૧ વંદણુવત્તિઆએ પૂઆ-
 ણુવત્તિઆએ શક્રવત્તિઆએ શમ્ભાણુવત્તિઆએ બોહલાભવત્તિઆએ
 નિરૂપમગ્ગવત્તિઆએ ૨ સદ્ધએ મેહાએ ધિધએ ધારણુએ અણુપે
 હાએ વદ્ધમાણીઆએ હામિહાઉરસગ્ગં ૩.

અન્નથયોગસિએણું.

અન્નથયોગસિએણું નીસસિએણું ખાસિએણું છીએણું જ'મા-
 ધએણું ઉડુંએણું વાયનિમએણું ભમતિએપિત્તમુચ્છાએ ૧ સુહુમેહિં
 અંગસંચાલેહિં સુહુમેહિંએત્રસંચાલેહિં સુહુમેહિંદિહિસંચાલેહિં ૨
 એવમધએહિં આગારેહિં અમગ્ગો અવિરાહિઓ હુજ્જમે કાવિસ્સગ્ગો ૩
 જાવઅરિહંતાણું ભગવંતાણું નમુક્કારેણું નપારેમિ ૪ તાવકાયં ઠાણેણું
 મોણેણું ઝાણેણું અપ્પાણુંવેસિરામિ ૫

પછી એક નવકારનો કાણિસગ્ગ કરી, ત્ર્યોમહૈતસિક્કાચાર્યો પાઠ્યાય
 સર્વસાધુબ્ય કહી થાય કહેવી

સ્તુતિ (થાય)

કલ્સાણકદં પદમંજિણંદં સંતિતઓનેમિન્નિણુંમુણિદં
 પ્રાસંપયાસં સુશુણ્ણિક્કઠાણું ભત્તીધવંદે સિરિવદ્ધમાણું ૧

સમાપ્ત.

શ્રી શ્રાવકને સાત ધોતીયાં રાખવાં તે.

૧ સમાયક પલિક્કમાણું કરવાનું	૨ દેવપૂજા કરતી વખતે પહેરવાનું
૩ ભોજન કરતી વખતે પહેરવાનું	૪ વહેપારાદિક કરતી વખતે પહેરવાનું
૫ સ્ત્રી વખત પહેરવાનું	૬ દેવપૂજા વખતે પહેરવાને નાવાનું
૭ દિશા જંગલ જતાં પહેરવાનું	

શ્રી ધર વિષે ઊતકૃષ્ટ ૧૦ ચંદરવા બાંધવા તે.

- ૧ બ્યાં સામાયક પડિક્કમણું થતું ૨ રાંધવાના ચુલા ઉપર
હોય ત્યાં
- ૩ જમવાની જગ્યા ઉપર ૪ પાણીઆરાં ઉપર
- ૫ ધંદીના ઉપર ૬ ખાંધણીઆના ઉપર
- ૭ છાંશ વસોવવાના ઉપર ૮ સુવાને ઠેકાણે
- ૯ દેરાશર ધરમાં હોય તો તેના ઉપર ૧૦ કાલતુ રાખવો

શ્રી સાતે ક્ષેત્રનાં નામ.

- ૧ સધુ ૨ સાધવી
- ૩ શ્રાવક ૪ શ્રાવિકા
- ૫ જીણાદાર ૬ જ્ઞાન બંડાર
- ૭ દાનશાળાને નવા બીબ બરવા

અથ સૂતક વિચાર.

પ્રથમ કોઈને ઘેર જન્મ થાય તે વિષે.

૧ પુત્ર જન્મે દીન ૧૦ તું તથા પુત્રી જન્મે દીન ૧૧ અને
રાત્રે જન્મે તો દીન ૧૨ તું સૂતક;

૨ બાર દીવસ ધરના માણસ દેવ પૂજા કરે નહીં;

૩ ન્યારા (ગુદા) જમતા હોય તે બીજના ધરના પાણીથી
જન પૂજા કરે અને સુવાવડ કરનારી તથા કરાવનારી તેમ મોં જોનારીને
તો નવકાર ગણ્યો પણ સજ્જ નહીં.

૪ પ્રસવવાળી સ્ત્રી માસ ૧ સુધી જીન પ્રતિમાનાં દર્શન કરે નહીં તથા દીન ૪૦ સુધી જીન પ્રતિમાની પૂજા કરે નહીં અને સાધુને પણ વહોરાવે નહીં. એમ વિચાર સાર પ્રકરણ મધે કહ્યું છે.

૫ ધરના ગોત્રીને દીન ૪ નું સૂતક જાણવું.

૬ વ્યવહાર ભાષ્યની મલયગીરી કૃત દીકા મધે જન્મનું સૂતક દીન ૧૦ નું કહ્યું છે.

૭ ગાય, ઘોડી, ઉંટણી, ભેંસ ધરમાં પ્રસવે તો દીન ૨ નું અને વનમાં પ્રસવે તો દીન ૧ નું સૂતક;

૮ ભેંસ પ્રસવે તો દીન ૧૫ તથા ગાય પ્રસવે તો દીન ૧૦ તથા છાલી બકરી પ્રસવે તો દીન ૮ તથા જાંટણી પ્રસવે તો દીન ૧૦ પછી તેમનું દુધ કલ્પે.

૯ દાસ દાસી કે જેનો આપણેજ આશ્રયે જન્મ થાય અને આપણી નજર આગળજ રહ્યા હોય તો ૨૪ પહોરનું સૂતક જાણવું;

રતુવંતી સ્ત્રી સંબંધી સૂતક નિર્ણય.

૧ દીન ૩ સુધી ભાંડાદિકને ધ્રુવે નહીં. દીન ચાર લગી પરિક્રમણાદીક કરે નહીં પણ તપસ્યા કરે તે લેખે લાગે, દીન ૫ પછી જીન પૂજા કરે. રોગાદિક કારણથી દીન ૩ વિત્યા પછી પણ જે રૂઢીર દાહમાં આવે તો તેનો દોષ નથી પણ વિવેકે કરી પવિત્ર થઈ જીન પ્રતિમાદીક જીન દર્શન અગ્રપૂજાદિક કરે તથા સાધુને પડીત્રામે પણ જીનપ્રતિમાની અગ્રપૂજા નજ થાય એમ ચર્ચરી ગ્રંથમાં કહ્યું છે.

મૃત્યુ સંબંધી સૂતક વિચાર.

૧ ધરનું કંઈ મરણ પામેલું હોય તો દીન ૧૨ નું સૂતક તેને ઘેર સાધુ અહાર લે નહીં તેના ધરના અગ્ની તથા જળથી જીન

પૂજા થાય નહી. નીશીથ સૂત્રના ૧૬ માં ઉદ્દેશમાં જન્મ તથા મરણનું ઘર દુર્ગંધનિક કહ્યું છે,

૨ મૃત્યુવાળા પાસે સુતે તો દીન ૩ પૂજા ન કરે.

૩ કાંધીયા દેવ દર્શન પરિક્રમણદિક ૩ દીન ન કરે પરંતુ જો નવકારનું ધ્યાન મનમાં કરે તો તેનો કાંઈ પણ બાધ નથી.

૪ મૃતને અડક્યા ન હોય તો સ્નાન કીધે શુદ્ધ થાય.

પે અન્ય પુરૂષ જો મૃતને અડક્યા હોય તો તે સોલ પહોર પર્યંત પરિક્રમણદિક ન કરે.

૬ જોને ઘેર જન્મ તથા મરણનું સુતક થાય તેને ઘેર જન્મનારા પણ દીન ૧૨ સુધી જીન પૂજા કરે નહીં.

૭ વેષના પાલટનારા આઠ પહોર સુતક પાળે

૮ જન્મે તે દિવસે મૃત્યુ થાય અથવા દેશાંતરે મરણ પામે અથવા જતી મરે તો દીન ૧ નું સુતક.

૯ આઠ દીવસથી નાનું બાળક મરણ પામે તો દીન આઠનું સુતક વીચારસાર પ્રકરણમાં કહ્યું છે.

૧૦ ગાય પ્રમુખનું મૃત્યુ થાય તો કક્ષેવર ઘરથી બહાર લઈ ગયા પછી દીન ૧ લગે સુતક અને અન્ય તિર્યચનું કક્ષેવર પડ્યું હોય તો તેને ઘેરથી બહાર લઈ જાય ત્યાં સુધી સુતક પછી નહીં.

૧૧ દાસ દાસી જે આપણી નીજાએ ઘરમાં રહ્યાં હોય તેનું મૃત્યુ થાય તો ત્રણ દીવસ સુતક લાગે.

૧૨ જેટલા મહીનાનો ગર્ભ પડે તેટલા દીવસ સુતક.

૧૩ પરદેશ ગયેલાનું મરણ થયું સાંજળે તો ૧ તથા ૨ દીવસનું સુતક લાગે એમ કલ્પબળ્યમાં કહ્યું છે. ૧ ગોમુત્રમાં ૨૪ પંદર, બેંશના મુત્રમાં ૧૬ પહોર અને ગાડર ગધેડી તથા ઘોડીના

મુત્રમાં ૮ પહોર અને નર નારીના મુત્રમાં ૪ પહોર પછી સમૂર્ણમ
જીવ ઉપજે છે.

અથ શ્રી નવગ્રહ પૂજા પ્રકાર લિખ્યતે.

- કયા ૪૪ ગ્રહને વિષે કયા જિનની પૂજા કરવી રીતે કરવી તે કહે છે.
- ૧ રવિ પીડાને વિષે રાતા પુષ્પવડે કરીને શ્રી પદ્મપ્રભુની પૂજા કરવી.
ઓં - હૌં નમો સિદ્ધાણું પદ્મો ૧૦૮ વાર જાપ કરવો.
- ૨ ચંદ્રગ્રહ પીડાને વિષે ચંદન સેત્ર અને પુષ્પવડે કરીને શ્રી ચંદ્રપ્રભ
જિનની પૂજા કરવી ઓં હૌં નમો આયરિયાણું પદ્મો જાપ ૧૦૮
વાર કરવો.
- ૩ મંગલગ્રહની પીડાને વિષે કેશર તથા રાતા પુષ્પવડે કરીને શ્રી
વાસુપુજ્યની પૂજા કરવી ઓં - હૌં નમો સિદ્ધાણું પદ્મો જાપ ૧૦૮
વાર કરવો.
- ૪ બુધગ્રહની પીડાને વિષે દુધ સ્નાન નૈભેઘ ક્ષણદિક થકી શ્રી શાં-
તિનાથજીની પૂજા કરવી ઓં - હૌં નમો આયરિયાણું પદ્મો જાપ
૧૦૮ વાર કરવો.
- ૫ ગુરૂપીડાને વિષે દહીનું ભોજન જખીરના ફલ સહીત વળી ચં-
દનાદિ વિલેપનવડે કરીને શ્રી આદિનાથની પૂજા કરવી. ઓં - હૌં
નમો આયરિયાણું પદ્મો જાપ ૧૦૮ વાર કરવો.
- ૬ શુક્રપીડાને વિષે ઘોળા પુષ્પ અને ચંદનાદિવડે કરીને શ્રી સુવિધિ
નાથની પૂજા કરવી ચૈત્રને વિષે ધી આપવું. ઓં - હૌં નમો અ-
રિહંતાણું પદ્મો જાપ ૧૦૮ વાર કરવો.
- ૭ શનીશ્વર પીડાને વિષે લીલા પુષ્પવડે કરીને શ્રી મુનીસુવ્રતજિનની
પૂજા કરવી તૈલ સ્નાનનું દાન કરવું. ઓં - હૌં નમો લોએ સર્વ
સાહુણું પદ્મો ૧૦૮ વાર જાપ કરવો.

૮ રાહુ પીડાને વિષે નીલ પુષ્પવડે કરીને શ્રી નેમીનાથજીની પૂજા કરવી
 ઓં-હ્રોં નમો લોએ સઽવસાહુણું પદનો જાપ ૧૦૮ વાર કરવો.
 ૯ કેતુ પીડાને વિષે દાંડિમાદિ પુષ્પવડે કરીને શ્રી પાર્શ્વનાથજીની પૂજા
 કરવી ઓં-હ્રોં નમો લોએ સઽવસાહુણું પદનો જાપ ૧૦૮ વાર કરવો.

છતિ નવગ્રહ પૂજા વિધિ.

સર્વ ગ્રહ પીડાને વિષે શ્રી સુર્ય સોમાંગાર બુધ વૃહસ્પતિ શુક્ર
 શનૈશ્વર રાહુ કેતવઃ સર્વે ગ્રહાઃ મમ સાનુગ્રહા ભવંતુ સ્વાહા. ઓં
 -હ્રોં અસિઆહસાય નમઃ સ્વહા આ મંત્રનો જાપ ૧૦૮ વાર કરવો
 તેથી નવગ્રહ પીડાની ઉપશાંતિ થાય છતિ નવગ્રહ પૂજા પ્રકારઃ લિં
 પં ૦ કમલવિજય ગણી સંવત ૧૯૬૨ ના પોસ સુદ ૧૧
 શ્રી નવસ્મરણની ચોપડી ઉપરથી આ અર્થ લખી બહાર પાડ્યો છે.

દીંડી.

અરજ એક સુમતીનાથ અવધારો, બ્રાત-માત-તાત, ભવ સમુદ્ર તારો;
 આળ્યો આથડી હું આશરે તમારે, વિશ્વનાથ વીના વીંધન કોણ વારે.
 હરણ સહીત દરશ સરસ પ્રભુ પામી, નમું નમ્રતાથી ચરણ શીથ નામી;
 સાહેબ મીડી નજરે જુવો શેવક સામું, પરમ પદવી હું પ્રભુ પ્રતાપ પામું.
 અવર દેવ દીઠા ક્રોધ માન મમતી માતા, રાગ દ્વેષ ભર્યા રમણી રૂપ રંગ રાતા;
 ભસ્મ જુસે જુતણં રાખે ધણી ભાંગ પીવે બોળા,
 ધણા લાલચુ લુચા ને કરે લાલચોળ ડોળા.
 કંઈ મસ્ત થઈ હસ્ત હથીયાર રાખે, માર માર વચન મુરખ મુખ ભાખે;
 કંઈ મસ્ત થઈ પાસે સ્ત્રીઓ રાખે, કંઈ મુરખ થઈ લજ્યા મુકી વ્યભીચાર ચાખે
 એવા અમુરોનો પ્રસંગ છે પાપકારી, તજી તેમને મારો સ્વાર્થ વીચારી;
 મોહન મુર્તી શાંત સુરતી સત્ય સ્વામી, પુરણ પ્રેમે ધર પાય પુર્જન પામી.
 પાપ ત્રાવીધ તાપ કાપશો કૃપાળુ, દયા કરી મુક્તિ આપશો દયાળુ;

પાદ પદ્મ પ્રેમ પુષ્પથી વધાવું, ધન્ય ન્ય પ્રભુ સમય સમય ધ્યાવું.
જૈન સાચાદેવ સભા શીરા નમે, પ્રભુ પ્રેમે કેશવ સરવ સુખ પામે.

છે જનપાળક રાજક દીનનો (એ રાહ)

વીધીપૂર્વક સૌ વંદન જઇએ, શ્રી સુમતી દેવ દયાળને;
ચાખડી આદીક મુકી બહાર, પ્રવેશ કરતાં પહેલે દાર.
કરવો નીસીહી ઉચ્ચાર, તજી નીજ ઘર જંજળને.
નીસીહી વચ્ચે દાર કહી, તજીએ જન ધર વ્યાપાર સહી;
સુખદાયક દેખી શ્રીજન સ્યામ, અર્ધાંગ નમાવી કરી પ્રણામ;
જે અપે શીવશુખ આરામ, પૂજે પ્રભુ કૃપાળને.
ભાવ સ્તવ જે અવસર કરીએ, દ્રવ્યપુખ કરણી પર કરીએ;
નીસીહી શબ્દ બોલો તે ઠામ, પણ અંગેથી કરો પ્રણામ;
જૈન સાચાદેવ સભા વીશ્રામ, તું પ્રભુ પાપ પ્રજાળને.

સીદ્ધાચળ લેઇ ચાલ વાલા. (એ રાગ).

માતરગામ રળીઆમણું, અલકપુરી સમાન વાલા;
જનમંદીર દીસે મનોહારે, હંચુ મેર સમાન વાલા.
ત્રણ શીખર દીસે મનોહારે, મુળ મંદીર સાર વાલા;
કરતી દેરી એઢાવન સોહીએરે, શીખરમંધ ઉદાર વાલા.
મુળ ગભારે જનવર પ્રતીમારે, ભાખુ તાસ વીચાર વાલા;
મુળનાયક સહીત તે જન દેરે, છવીસ ખીંચ મનુહાર વાલા.
પ્રતીમાને પદમાવતીની, મસ્તકે પારસનાથ વાલા;
એ મરવે પાશાણમે જણુદો, પુંજતાં ઝાલે હાથરે વાલા.
ધાતુ ખીંચ એનાશી જણુદો, સીદ્ધયક છે વીસ વાલા;
જનું જનતું પતર એક છે, વંદતાં નહીં ખરખાંચ વાલા.

ધાનુ પતંગ ચાર તે જીજ્ઞાસુ, પ્રતિમા ચાર ઉધારવાલાં.
 એકસોચાલીસ સગ્ગે મળીને, મુળ ગભાગે સાર વાલા.
 ફરતી દેરી એકાવન જીજ્ઞાસુની, તેમાં ખાલી એક વાલા.
 દેગી પચાસમાં ગાદી બાવન, બાપુ પ્રતીમા છેક વાલા.
 પ્રતીમા સડસટ તેહમેં જીજ્ઞાસુ, વળી ચોમુખ છે એક વાલા.
 સગ્ગે મળી ઇશ્વરે જીજ્ઞાસુ, વંદો ધરી વિવેક વાલા.
 રીખવદેવ સુમતી જીજ્ઞાસુનાં, પગલાં પુંજે ઉદાર વાલા;
 એ સંખ્યા ભમતીની જીજ્ઞાસુ, હવે કહું ભોંયરા વીચાર વાલા.
 શાંતીજીનેશ્વર મુળનાયક છે, શાંતી તણોદાતાર વાલા;
 અગર પ્રતીમા ત્રણ જીજ્ઞાસુની, સરવે મળીને ચાગ વાલા.
 સગ્ગે સંખ્યા પ્રતીમાનીજ બાપુ, એકસોત્રણ મનોહાર વાલા;
 એ ખીંખ પાશાણુમે જીજ્ઞાસુ, સરવે મળી જસેન્નોલ વાલા.
 મંદીરમાં પેસતાં ડાબેરે પાસે, ગોખ એક સુંદર ખીરાજે વાલા
 તે મધે શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ખીરાજે, સુવર્ણ કાયા છેરે વાલા.
 ગોખની શોભા શી કહુંરે ભાષ, કનકની આંગી છેરે વાલ;
 પ્રતીમાજીનો જે હેવાલ લખ્યોછે, તેજ પ્રતીમા ખીરાજેરે વાલ.
 મંદીરમાં પેસતાં ડાબેરે પાસે, જનમુખ સુખકાર વાલા;
 તુંબડં જલ્લ તીહારે પંખો, શેવા સાગે મનુહાર વાલા;
 સુમતીજીનેશ્વર મહીમારે ગાયો, મંગળ સુત મનુહાર વાલા.
 શ્રી સાચાદેવ સભાની સાથે, દરસન કીધાં ઉદાર વાલા;
 સંવત ૧૯૬૨ ની સાલે, માગશર સુદ અગીઆરસ વાલા.
 તીરથ મેળાએ મેં કીધો, ભોમીપતી છે વાર વાલા;
 જન્મ સંકળ માહરો માનુષ્યું, દીઠો તુજ દેદાર વાલા.
 દાસ સાંકળચંદ હીરાચંદ કહે સાહેબ મોરા, આવાગમન નીચાર વાલા;
 સાચાદેવ બેઠારે જીજ્ઞાસુ, આ ભવ પાર ઉતાર વાલા.

પુનમચાંદની ખીલી પુરી અહીં રે.

ચાલો જમએ રહીએ માત-પુરમાં રે,
જ્યાં પ્રમટયા સુમતી જનરાજ;
નમુ નેહ ધરી નીત્ય નાથને રે.
પ્રભુ મુરત મનોહર દીપતી રે,
જેના મહીમાનો નહી પાર.

નમું

સાખી

માથે મુગટ સોહામણો, જડીયાં ઝાઝાં નંગ;
હીરા પાના માણેકથી, પુર્યા પંચવરણી રંગ.
કાને કુંડળ તેજથી ઝગમગેરે, ભાલ તીલક શોભે ચંદ.

નમું

સાખી

કરમાં કહી સાંકળાં, બાંહે બાળુબંધ;
નવસરો હાર હીરે જડ્યો, ગળે બાંધ્યો ગળુબંધ.
કેડે કદોરો રૂડો હીમતોરે, ધર્યું શ્રીફળ ખીન્નેરું હાથ.

નમું

સાખી

આંગી તો અજબ બની, વંદે નરને નાર;
દુઃખીયાના દુઃખ ભાગતાં, ઉતારે ભવપાર.
પામ પુનઃ પરમસુખ પામતેરે, જે તરણુતારણુ પ્રભુ ઝાજ.

નમું

સાખી

સુરતર કીન્નર અપસરા, આવે પ્રભુ દરબાર;
ગીતગાન કરી નાયતાં, કરતાં ઝંઝરનો ઝમકાર.
આવે શ્રી જૈન સમાતા શીશ્યોરે, મુખેની બોલે જયજયકાર.

નમું

ધ્યાન પ્રભુ સુમતીનાથને, અરજ કરે શીર નામીરે;
 રતન ચીંતામણી સર્વખોજ ધર્મ આ, નવ જશો તમે હારીરે.
 જૈન પ્રતીમાની મુરતી દેખત, સંતોષ થયો મુને ભારીરે;
 પુજ કરતાં પાપજ નવે, તેવી પ્રતીમા ગુણવાળીરે.
 કેશર ચંદને જીન પ્રતીમાની, પુજ કરો મન શુદ્ધ આણીરે;
 ઉલટ ધરીને જે કોષ શરણે, જય તે નરની બહીહારીરે.
 આઠે કમો શત્રુની માફક, વીંટાછ વળ્યા દુઃખદાધરે;
 મત તાત સુત બંધવ બાધ, તેની નવ જાણો સગાધરે.
 અધીર સંસર આ સાગર માંહી, નવ ફસારો મારા બાધરે;
 શંકર જૈનનો જયકાર માળા, ઉલટ ધરે મન માંહરે,

સ્તવન. ભુજંગી છંદ.

દયાળુ દીનાનાથ દેવાધીદેવા, સદા દસને આપીએ આપ સેવા;
 વીંછુ સેવકોની વિનંતી સ્વીકારો, અરીહંત આદી ભવાગ્નિ ઉતારો. ૧
 પીતા મેઘરાજ મંગળાદેવી માતા, મુખે ઉચ્ચ આપનાં મુક્તિદાતા;
 અમોને સદા આશરો છે તમારો, અરીહંત આદી ભવાગ્નિ ઉતારો. ૨
 હૃદયોત્થા રાજવી ચિદ્ગુહર્તા સદા સેવના દેવતા ક્રોડ કર્તા;
 જગન્નાથજી નિંદ્ય પાપો નીવારો, અરીહંત આદી ભવાગ્નિ ઉતારો. ૩
 ધનુશ ત્રણસે હેમ છે કાય ઉચ્ચી, હૃદમાં રતીભાવથી ભાકિત રચી;
 સદા ઈષ્ટ છે ક્ષીર સ્વાદ સારો, અરીહંત આદી ભવાગ્નિ ઉતારો. ૪
 પ્રભુજી તમારા તમે શીશ તાર્યા, અમોને તિલુ એ સમે શું વિસાર્યા;
 હવે હું નથી છોડ્યો છોડનારો, અરીહંત આદી ભવાગ્નિ ઉતારો. ૫
 મહાદેવ વિષ્ણુ મળી જે વિધાતા, નધી માનતા મેલડી પીર માતા;
 શુંડા ભુતડામાં ભયા છે વિકરો, અરીહંત આદિ ભવાગ્નિ ઉતારો. ૬

કંઈ દેવતા દુષ્ટ માંસાદી માગે, કંઈ નગ્ન નામ્યા નમી નાર આગે;
 નથી હું કદી કોઇને રાચનારો, અરીહંત આદી ભવાખિધ ઉતારો. ૭
 દિલ્લેંદા સુરેંદા સદા પાય પુજે, નરીંદા મુણીંદા નમ્યા તે નમું જો;
 ધણી ધ્યાનમાં દાસની અર્જ ધારો, અરીહંત આદી ભવાખિધ ઉતારો. ૮
 ધણીનાર મેં આપની આજ્ઞા ઉઠાપી, હવે સર્વ આબ્યેષ્ટું પ્રભુ પ્રતાપી;
 ક્ષમા આપજો વાંક આગ્યા અપારો, અરીહંત આદી ભવાખિધ ઉતારો. ૯
 નમું નમ્રતાથી તમેને નિર્વિકારી, કરુણાનીધી નાથ કલ્યાણકારી;
 કદી કાલશે કળ અવી અટારો, અરીહંત આદી ભવાખિધ ઉતારો. ૧૦
 સુકર્ણ ન કીધી કદી દેવ કાંઈ, રહ્યો મોહ માયા વિષે હું મુઝાઈ;
 હજુ હે પ્રભુ ભુજ આવે હજારો, અરીહંત આદી ભવાખિધ ઉતારો. ૧૧
 વિરામી વિરામી કરજું વિલાપો, મહા કષ્ટને કાપો મને મોક્ષ આપો;
 કહ્યું ચંકરે હાથ કાલી અમારો, અરીહંત આદી ભવાખિધ ઉતારો. ૧૨

લલિત છંદ.

સુમતિનાથજી અરજ ઉચરું. તુજ કૃપાવડે ભવ નીધી તરું;
 શરણ આવીઆ દાસ આ સમે, વિનયથી વિભુ વંદીએ અમે. ૨
 વિજયથી ચઝ્યા અયોધ્યા પતી, જતુની આપની મંગળા સતી;
 રમણી મુકિતથી રોજ તું રમે, વિનયથી વિભુ વંદીએ અમે. ૩
 જય જગતપતી જન જાગીએ, બજન ભકતનું ભક્ત સાચીએ;
 તરણ તારણ તાત છો તમે, વિનયથી વિભુ વંદીએ અમે. ૪
 કુટીર થમ કર્યાં પાપમેં ધણું, કુશીલ શેરતાં રાખી ના મણા;
 સુખદ શેવથી પાપ સૌ સમે, વિનયથી વિભુ વંદીએ અમે. ૫
 વિષય વૃત્તિથી વ્રત ના કર્યું, ધન ધુતી ધણું ધુગમાં ધર્યું
 અવર દેવતા દીલ ના મમે, વિનયથી વિભુ વંદીએ અમે. ૬
 સ્મરણ સ્વામીનું હું કરું સદા, તરત દાળશે આપ આપદા;

સુરપતિ સૌ નાથને નમે, વિનયથી વિભુ વદીએ અમે, ૬
 જૈનની સભા જીનજી જપે, ખચીત સર્ના પાપ તો ખપે;
 સમજતો નથી વંદના વીધી, વિનંતિ આપની શંકરે કીધી. ૭

બહુચરનામનો મને લે લાગીરે એ રાગ.

નમુનીત સુમતિનાથ, જીગલ હાથ જોડીરે, એ ટેકા
 પ્રભુપદ પંકજ પ્રણિપત કરતા, દીણદ છંદ્ર સંદ્ર દુર કોડીરે. નમું
 નરનારી સાધુ સાધવી સમુચ્ચય, હર્ષ સહીત દર્શ કરણુ આવે દોડીરે; નમું.
 મનમોહન મંગળ સુખ માણો, પ્રીતમ સારવતી પ્રિયા પદ્મંગ પોતીરે નમું.
 હું ભવ રણમાં હજીરે ભસુ છું, દય દ્રષ્ટ કરો દીન દયાળુ થોડીરે; નમું.
 શી શુભ શંકર સ.ચા દેવ સમાનું, તું પ્રજાળ પાપ કર્મ જાળ તોડીરે. નમું.

દીનનો દયાળ છોડી કેને શરણુ જાઉં. એ રાગ.

જય જય જિનરાજ આજ, ચરજ આ સ્તીકારોને
 સુમતિ સ્વામી સમરં સદા વિપ્રતિ વિદારોને જય.
 નમુ નમુ ભવ નીપાત, નાથજી નિવારોને;
 કુમતિ કાપી સુમતિ આપી, સર્વથા સુધારોને. જય.
 દ્વિનાનાથ દુઃખ તણો, આણુ હવે આરારે;
 કૃપાનાધી ક્ષમા કરો, વાંક જે અમારોરે. જય.
 બ્રાત ભગની માત તાત, તું પ્રભુ અમારોરે;
 પાદ પદ્મતનાં પુજ કરં, પાપને પ્રહારોરે જય.
 ઉર અવાસ પ્રાણપતી, પ્રેમથી પન્નારોરે;
 શંકર સહીત સ્વામી, જૈન સમાને તારોરે. જય.

સુમતી સ્વમી, શીવેમતી ગામી, અંતર જામી;	
અક્ષય અગોચર, અજર અકામી. જમ વિશ્રામી,	સુમતી૦
નરપતી સુરપતી, નીજ શીરનામી, અવિચળ ધામી;	
ગુણગજ ગાતા પદ્મજ પામી, નવ નવ નામી.	સુમતી૦
શીવ સુખ આપો, ભવ દુઃખ વામી, અમે પ્રણામી;	
ધરં ધ્યાન હું, હવે વિરામી, ગુણ ગણ આમી	સુમતી૦
જગમાં તુજ જસ કીર્તિ જામી જરા ન ખામી;	
જૈન સાચાદેવ સભા શુભ હામી, નિત્ય નમામી.	સુમતી૦

બાવન બોલ સુમતિનાથના.

૧	તીર્થેકરનું નામ	સુમતિનાથ
૨	ચવણ તીથી	આવણ શુદ્ધ ૨
૩	વિમાનનું નામ	જ્યંત વિમાન
૪	જન્મ નગરી	અયોધ્યા
૫	જન્મે તીથી	વૈશાખ શુદ્ધ ૮
૬	પિતાનું નામ	મેઘરાજ
૭	માતાજીનું નામ	મંગળા
૮	જન્મ નક્ષત્ર	મઘા
૯	જન્મ રાશી	સિંહ
૧૦	લંછનનું નામ	કાચળા પક્ષી
૧૧	શરીર માન ઉંચુ	૩૦૦ ધનુષ્ય
૧૨	આયુષ્ય	૪૦ લાખ પુરવ
૧૩	શરીરનું વસ્તુ	સુવર્ણ વસ્તુ

૧૪	પદવી રાજની	રાજા
૧૫	પાણી ગ્રહણ	પરણ્યા
૧૬	કેટલા માણસો સાથે દીક્ષા	૧૦૦૦ સાધુ
૧૭	દીક્ષા નગરી	અયોધ્યા
૧૮	દીક્ષા દીને તપ	નીત્ય ભક્ત
૧૯	પ્રથમ પારણે શો અહાર મળ્યો	ક્ષીર
૨૦	પ્રથમ પારણાનું ધર	પદમધરે
૨૧	કેટલા દિવસનું પારણું	૨ દીવસ
૨૨	દાક્ષાની તીથી	વૈશાખ સુદ ૯
૨૩	છન્નસ્થપણાનું	વીશ વર્ષ
૨૪	કમ નગરીમાં કેવળ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું	અયોધ્યા
૨૫	જ્ઞાનોપતિ દિવસે કયો તપ	બે ઉપવાસ
૨૬	કયા ઝાડ નીચે દીક્ષા લીધી	સાળવૃક્ષ
૨૭	કમ તીથીમાં જ્ઞાન ઉત્પન્ન થયું	ચૈતર સુદ ૧૧
૨૮	ગણધરોની સંખ્યા	૧૦૦
૨૯	સાધુઓની સંખ્યા	૩૨૦૦૦૦
૩૦	સાધવીઓની સંખ્યા	૫૩૦૦૦૦
૩૧	વૈદીય લખ્ધીવંતોની સંખ્યા	૧૮૪૦૦
૩૨	અવધીજ્ઞાનીઓની સંખ્યા	૧૧૦૦૦
૩૩	કેવળજ્ઞાનીઓની સંખ્યા	૧૩૦૦૦
૩૪	મનપર્યવ જ્ઞાનીઓની સંખ્યા	૧૦૪૫૦
૩૫	ચૈદ પુરવ ધારીઓની સંખ્યા	૨૪૦૦
૩૬	વાદીઓની સંખ્યા	૧૦૪૦૦
૩૭	આવકોની સંખ્યા	૨૮૧૦૦૦

૩૮	આત્મિકાની સંખ્યા	૫૧૬૦૦૦
૩૯	શાસનના ચક્ષુ નામ	તુંબર ચક્ષુ
૪૦	શાસનની ચક્ષુની નામ	મહાકાળી
૪૧	પ્રથમ ગણુપરતું નામ	ચરમ
૪૨	પ્રથમ આર્યાતું નામ	કાશ્યપ
૪૩	મોક્ષ થવાનું સ્થાનક	સમેતશીખર
૪૪	મોક્ષે જવાની તીથી	ચૈત્ર શુદ્ધ ૯
૪૫	મોક્ષને દીવસે તપ	એક માસ
૪૬	મોક્ષે જવાનું આસન	કાયોત્સર્ગ
૪૭	પરસ્પર અંતરમાન	૯૦૭૫૨ કોડી સાગરે. પમ
૪૮	ગણુનામ	રાક્ષસગણુ
૪૯	ચોનીતું નામ	મુશકચોની
૫૦	મોક્ષ પરિવાર	૧૦૦૦
૫૧	સમકિત થયાપછી કેટલા મોટા ભવ	ત્રણ ભવ કર્યા
૫૨	કયા કુળમાં ઉત્પન્ન થયા	ધક્ષિંગ કુળ
૫૩	ગર્ભવાસ કેટલા માસને કેટલા દિવસ	નવ માસને છ દીવસ

સ્તવન.

આજ આ સમાજ સહુ સ્તવન ભણે જન તણા.

આજ આ સભા મળી છે જૈન બાળકો તણી;

જ્ઞાન ધ્યાન તાન રંગ ગગ કરવા ભણી.

આજ ૧

જૈનશાળામાં આવીને ચાલ ચાલવી રૂડી;

ભક્તિ ભક્તિ ભાવ આણી વિદ્યા ભણવી ખરી.

આજ ૨

બાળ પ્યાલ રમત છાંડી, ગૈરિત જ્ઞાનધી કરી;

સાંતી મુરત જોઇ હસો, મોહ કંદથી ડરી. આજ ૩.
 મૃદગ તાલ ગુણ વિશાળ, રણકરે બહુ ધુધરી;
 છોકરા છેલુનર કરી, નાયતા ફરી ફરી. આજ ૫.
 આજનો દીવસ રડો, આ ધડી રણીઆમણી;
 સિદ્ધિ સુખ પામવાને, જ્ય યોલો જીનરાજની. આજ ૬.
 ધર્મધ્યાનથી કલ્યાણ, મુક્તિ થાય છે ભલી;
 દુષ્ટ કર્મ દુર જાય, ન આવે ફરી વળી. આજ ૭.

ગાયન ૧ જી.

આ સંસારની માંહ જૈન ધર્મ દીસે છે ભારી
 ચિંતામણી રત્ન જેવો, જૈનધર્મ જળવો નરનારી. ૧
 ભવજળથી તરશે, પ્રાચીન હરશે, સુખ મળશે ભારી.—આ સંસાર ૨
 ભવી પ્રાણી તુમે સમજો, મનમાં જ્ઞાન દીપક ભારી;
 પાઠશાળા રડી રચાવો, ભણુશે નરનારી. આ સંસાર ૩
 અધિક ઉમંગ સૌને ઉપજો, દેશનાથા ભારી;
 જ્ઞાન વર્ધક હયાજ કહે છે, મુનિરાજ કહે છે, આ સંસાર ૩

ગાયન ૨ જી.

વંદન કરીએ પ્રથમ પ્રભુને, આદીનાથ તું સુખદર સાહેબ;
 તરણુ તારણુ સ્વભાવ, દુઃખ હરવા, ભવ તરવા, દેખો જ્ઞાન નવરેશ—વંદન
 મારદેવીકો હે નંદ નાભીરાખાં કુળચંદ ગુણુ તુજ કલ્યા વંદ;
 ગાવે ધંદ્ર સૂર્યચંદ આપે પરમ આનંદ
 એક ચિતથી જ્ઞાન ધરંતા મોક્ષ સુખ પાવંત,

દુઃખ હરવા ભવ તરવા દેજો જ્ઞાન નવરેશ. વંદન.
 તુંહી તુંહી પરમેશ, તુંહી તુંહી દાનેશ, તુંહી સકળ તત્વેશ તુંહી વિમળાચ્ચેશ
 માયે માતા જૈન મંડળી સંગીત સહાય કરંતા
 દુઃખ હરવા ભવતરવા દેજો જ્ઞાન નવરેશ. વંદન.

ગાયન ૩ જી.

સરવ સખીઓને દેઉં એહ રાગ.

વીરજનેધર વંદન કીધું, ભવી કુમુદ નિહાળી,
 અવિક અનાદિત થાય સદા, સમકિત અણુવાણી;
 મણી માણેક હીરયે જડ્યોરે લોહ, સોવન મુગટ માયે ચડ્યોરે લોહ;
 કાને કુંડળ બાંહે બેરખારે લોહ, નંગ જડયાં માંહી નવ લખારે લોહ.
 મનોહર મુકના ફગતા હાર કે, હહડે હસી રહ્યારે લોહ;
 જે ભવ જળના તારણ હારશ્રી, હીનડે વસી રહ્યારે લોહ.

સાખી

ચૌદ રાજમાં ઘાંદની, પ્રસરી રહી જનરાજ;
 શીતળ સુખકર સર્વના, કરતી વંછીત કાજ.
 શગદ્રેષ વેરો નવ નડરે લોહ, વેગળી હબી કુમતિ રડેરે લોહ;
 બળ્ય નહિ ભુલા પડેરે લોહ, શી શહેરનો રસ્તો જડેરે લોહ;

સાખી.

જગજીવન જગનાથ તું, જગત ગુર જગ તાન;
 ત્રીવીધી તાપ ટાળક તમે, શીવ સુખકર સાક્ષાત.
 સમકિત લક્ષ્મી નિત્ય સચવાયે, નહી કોઇ હુટશેરે લોહ;
 પ્રભુ મુખ ચંદ્રપ્રકાશ પ્રસાદ, નહી કોઇ કુટશેરે લોહ.

શીવસુત કેશવને, મહાવીર મંડળી વળી;
પ્રભુપદ પંકજને પ્રભુમે લગી લગી —વીર જીરધર૦

ગાયન ૪ થું.

પુનમ ચાંદની ખીલી એ રાગ.

પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીરે, રસીક રાસ આજે રમથું આનંદમારે;
હેતે લગી મળી સકળ સમાજ, મહાવીર મંડળીમાં જેથી તાલી આપતારે,
બલા ભવ તરવા મને ઉમંગઝરે, માટે સજી સહુ સુંદીર શયુમાર-મહાવીર

સાખી.

ભકિતમાળા ભાવથી, જ્યારે નરને નાર;

સુખ શાન્તી પામે સદા, વરતો જ્ય જ્યકાર;

અકિત ઉમંગ પ્રભુના મુખ્યુ ગાવતારે સદા સુખી સુખી સુખી હા થનાર-માહાવીર

સાખી.

પુન્ય પ્રતાપે પામથું, મુકિતમાળા હાથ;

જંજળી આ જગ મહી, રા ન નથી કંઈ સાર.

ચેતી ચેતી લે ચતુર ચીત પ્રાણીયારે, જે એ સંગ રમ અંગ મળનાર
માહાવીર મંડળીમાં જેથી તાળી આપતારે.

ગાયન ૫ થું.

આજે આનંદકારી અવસર ભારી, માતર ક્ષેત્રની માંહ;

વંદુ વારંવારી, જ્ય જ્યકારી, માતર ક્ષેત્રની માંહ.

જેનકોમમાં મુનિ છે શાણા, રા ન નણા દરીઆવ;

આણા છે આપની મોટી અમારે, લેવાને સારો લાભરે. આજે. ૨

મોંઘામાં મોંઘા મોતીરે હીરા, તેધીરે કોહીતુર;
 તેથી મોંઘો જૈનધર્મ છે, સર્વ ધર્મ માંહે સુરરે. આજ્ઞે. ૩
 સર્વે અગ્રેસરી સત્યથી વધશો, સમ તુલ્ય આપશો ન્યાય;
 જૈનધર્મપર હેત વધારો, જેથી સુહીત થાયરે. આજ્ઞે. ૪
 ઠેળવણીની વૃદ્ધિ કરજો, ઉમંગ રાખી અપાર;
 જૈનકોમમાં જ્ઞાન વધારી, હમને કરો હોંશીયારે, આજ્ઞે. ૫
 પુગ્લુ પ્રેમથી હર્ષ વધારી, આપ્યો અમને ઉમંગ;
 ચારિત્રવિજ્યના જ્ઞાન પ્રતાપે, પાઠશાળાનો પ્રસંગરે. આજ્ઞે. ૬
 માતર માંહે પુન્યજ પ્રગટયું, આપ્યો ધણો ઉદ્ધાસ;
 તેમના જ્ઞાનના તેજ પ્રતાપે, શ્રાવક છે સૌ દાસરે. આજ્ઞે. ૭
 ચારિત્રવિજ્યજી મહારાજે, આપ્યો ધણો ઉપદેશ;
 તેમના સાથી શ્રી વૃદ્ધિવિજ્યજી, તેઓને વંદુ હમેશરે. આજ્ઞે. ૮

ગાયન ૬ કું.

જનવર જયકારી અજ્ઞપ ગતિ પ્રભુ તારી. જનવર
 મુરતિ લાગે પ્યારી દુઃખડું હરનારી. જનવર ૧
 ભક્તિ કરે ભવ દુઃખડું હરવા, ભવસાગરમાં સેજે તરવા;
 મોહરાયની નથી હવે પરવા, નારી કુમતી મારી. જનવર ૨
 સુણતાં શાણી સમ તે વખાણી, ધર્મરાયની એ પટગણી;
 અમૃત સરખી એહની વાણી. વળી તે મોક્ષ દેનારી જનવર ૩
 માતર જૈન મંડળ પ્રભુ આગે, સાચાદેવ પ્રભુ મંડળ આગે;
 મંડળીનો જસ ડંકો વાગે, જય બોલે નરનારી. જનવર ૪

રાગ. ધીમા ધીમા ચાલોને.

નાચો રાચો ગાઓ સુખજીરે;
 જેથી તાપ તમારો તવાઈ જશે, સુખદાઈ થશે ગુણખાણુરે. નાચો.

સાખી

ગુણવંત ધરમાં ઘુટજો, જનવરતી જપમાળ;

આભવ પરભવ પામશો, સદાય સુખ વિશાળ.

શીયળવંતા સીધારેછે સ્વર્ગ સુખે, પુન્યવંતા પધારે છે વિના દુઃખે;
જનરાજનો જપ જપતાં સુખે, ગુણખાણુરે. નાચો.

થયા છો રે પતી તેજ પ્યારી. રાજ.

સર્વે આવો ગુણ ગાવો બળવો, જનનનન છુમ,
માતર નગરી પ્રભુજી પધાર્યા, શ્રી સાચાદેવ મહારાજ;
ચાલો જઇએ, પ્રીત કરીએ, ભવ તરીએ, દુઃખ દૂરીએ,
તુમ દર્શન કરવાને આવે, સંધ ધણો અપાર. સર્વે આવો.
કેસર ચંદન ચરચુ તુમને, ભાવે શ્રી ભગવંત,
બલીહારી બહુ વારી, છખી તારી, જયકારી;
પ્રભુ તમારા ગુણ હું ગાઉં, નાચી જનનનન છુમ. સર્વે આવો.
પુનમ ચંદ સરખુ શોભે, સુખ તમારું આજ,
ભગવંતા જયવંતા મનવસીયા રંગીલા;
બહુ જાત્રા કરવાને આવે, દેશ દેશના સંધ. સર્વે આવો.

ગાયન સનનન સોહીએ સાવરીઆ સ્યામ.

પ્રભુ તોરે મુખડોપે વારી વારી બહુ
નીશ દીન હરખ ભયો ગુણ ગાવું
અલીકારી અકલંક સ્વરૂપી
નીરખી નીરખી બહુ સુખ પાઉં. પ્રભુ.
અખીયાં આનંદકારી અનુપમ
મુરત સુદર જોઈ ખુશી ખુશી માઉં.

બ્રહ્મચારી પ્રભુ નેમ નગીનો
 શીશ સરસ્વતાથી હરખાઉં. પ્રભુ.
 અનંત ગ્વાન દરીશન અનંતુ
 સિદ્ધિ સદા સુખમે લય દાઉં
 નિશ દીન હરખ બયો ગુણ ગાઉ. પ્રભુ.
 જૈનશાળામાં ખવાતાં સ્તવનો.

રાગ કલ્યાણ.

આણુંદ આણુંદ આણુંદ, આ.
 જૈનશાળામાં આજે ધણો થયો આણુંદ;
 જૈનધર્મી સૌ સાથ મળીને, આવ્યા શાળા મોઝાર;
 દેવગુરના પસાયથી, કાંઈ વત્યો જયજયકાર. આ. ૨
 વિદ્યાર્થી વિદ્યાશાળામાં, બણી થયા હોંશીયાર;
 તેની પંક્ષિા લેવા માટે, સભા મળી છે સાર. આ. ૩
 માતર નગરના શેઠ સોભાગી, હરખ ધરો અપાર;
 બાળક બદક ભાવે બણાવો, વખત મળ્યો આવાર. આ. ૪
 અજર અમર પદ અચળ, અખડિત જૈનધર્મ છે સાર;
 આળપંપાળને ખટપટ છાંડી, ઝટપટ કરો ઉપગાર. આ. ૫
 સિદ્ધ સ્વરૂપી સાહેબ સાચો, પાંચમા સુમતીનાથ;
 તેહની કીજે તન મન ધનથી, સેવા સૌ મળી સાથ. આ. ૬
 લીલાલેહેરને સુખ બહુ થાએ, લક્ષ્મી હોય ભરપુર;
 સરસ્વ સ્વભાવે દેવદર્શનથી, સંકટ જામે દુર. આ. ૭
 માતર જૈન સમાને, ઉમંગ રંગ અપાર;
 સિદ્ધિ સદા સુખ આનંદકારી, બોલો જયજયકાર. આ. ૮

રાગ. ધીરજ ધરરે.

જન નામ બજરે મીટ જય બ્રમણ ઇહ ભવકે;

શુદ્ધ મન કરે અબ છાંડ છાંડ ઇસ ધનમે.

સાથ માયા ન આવેગી ખારે અષ્ટ કર્મસે હોજ ન્યારે;

તુને સુખ મીલેગા ભારે.

શુદ્ધ મન કરે નવપદકા ધ્યાન તેરે મનમે. જન ૧

સાખી

ચોરાશી ચોની ભમ્યો, અબ આચ્યો તીહારે પાસ;

દરશન દેખે મગ્ન બયા, કર્મ કીયો સખ નાશ. જન ૨

માત પીતા બંધવ ત્રીયા, આવેગે નહી સાથ;

કર્મ કટક પીએ શીરે, રક્ષા કરો મુજ નાથ. જન ૩

મનરંગા દીલમે જસે, ઝોર મેસાને ખાસ;

જૈન ભાવ પ્રકાશક વંદે, ગુણ ગાય પ્રાણુદાસ. જન ૪

ગરબાની દેશીનું સ્તવન.

આજનો લહાવો લીજીએરે કાલ કોણે દીડું છે;

કોણે દીડું છે શાની દીડું છે.

ધર્મકરણી રૂડી કીજીએરે કાલ કોણે દીડું છે. ૧

માત પીતા બાંધવ સુત વનીતા, સ્વપ્નકો રાજ કેમ લીજીએરે કાલ ૨

હાયેલી અજની સરખું આઉપું, ખીણનો ભરસો નવ કીજીએરે. કાલ. ૩

મોહરાગના રાજમાં વશીએ, નરક નીગોદમાં રૂશીએરે. કાલ. ૪

પચિંદ્રી વશ કરીજ રાખીએ, ચાર પ્રકારે ધર્મ કીજીએરે. કાલ. ૫

સાતખેતરમાં ધન ખરચીજે, શીવપુર નગરે વસીજેરે. કાલ. ૬

સિદ્ધાચળ પંચતીથેરે જઇએ, યાત્રાએ પાપ પરહરીએરે. કાલ. ૭

દેવગુરની નિત્ય ભકિત કરીએ, ભવસાગરથી તરીએરે. કાલ. ૮

પડીકમણું જે ટંકનું કરીએ, શીવરમણીને વરીએરે.	કાલ. ૯
આશ્રવ સરવે દુરે કરીએ, સંવત્તે આદરીએરે.	કાલ. ૧૦
સાનીમહારાજની શીક્ષા માનીએ, ચોરાશી ફેરો ટાળીએરે.	કાલ. ૧૧
મગન કહે સુણજો નરનારી, ધર્મકરણી નવ ચુકીએરે.	કાલ ૧૨

સુમતીનાથ મહારાજના સ્તવનો

સ્તવન ૧ લું.

રાગ ખીલુ બરવો.

સુમતિનાથ દેવ સાચા હું જાણું,	
સર્વથી જક્તમાં સત્ય હું માનું.	સુમતિનાથ. ટેક
ભક્ત તણા પ્રતિપાલન પ્રભુજી,	
આશ ધરી ગાઉ ગુણનું ગાણું.	સુમતિનાથ.
છે મહીમા આ જગમાં અતીશે;	
સાચાદેવ હું સત્ય પરમાણું.	સુમતિનાથ.
કારજ કરીયાં કોટી જનોનાં;	
દુખ ટાળી સુખ દીધું સામું.	સુમતિનાથ.
પ્રગટ થયા પ્રતિમાજી પોતે;	
જન પશ્વર જુગદીશ પ્રભુમુ.	સુમતિનાથ.
છે આશ્ચર્ય કતિ સો તમારી;	
તમ ભકિત થકી સુખહુ પ્રાણું.	સુમતિનાથ.

સ્તવન ૨ જી.

લાવણી.

દેરાસર શોભીતું રડું સુમતિનાથ તેમાં શોભે,
 માતર ગામે મહીમા વધીઓ દર્શન કરવા મન લોભે.
 ચમત્કાર કેવા આપીને, સર્વે જનનું દુખ હર્યું;
 સત્ય તણી બહુ માખ્યો આપી સાચાદેવ એ નમ હર્યું.
 સતમાં સાચા શ્વામી સૌના સત્ય થકી સરવે માને;
 અલભેલો દીસે છે ઉત્તમ ગુણ ગાય સર્વે ગાને
 એ પરમેશ્વર પરમ કૃપાળુ પરનું દુખડું કાપે છે;
 મન ઈચ્છીત ફળ માગ્યાં દેતાં સહુને સુખડું આપે છે.
 દયાતણા ભંડાર દયાળુ, છે સૌના શાચા શ્વામી;
 ગુણ પ્રસયો ગુજરાત મહી તો સર્વે રહેછે શીરનામી.
 પરદેશી લે કે બહુ આવે પુજા મોટી બણાવે છે;
 શ્રાદ્ધ કેશર સરવે લાવે સ્વામીને સોહાવે છે.
 વીધવીધની આંગીઓ રચાવે કાને કુંડળ સોહા છે;
 કનકતણા આભુશણ અંગે મનડું માર મોહા છે.
 દેરાસરની છમી જોઇને અંતર રાજ રહે માર;
 સ્વામીજીને શરણે જાતાં લાગે છે સૌને સાર.
 રૂપ અનોપમ કેમ વર્ણવું ઇંદ્ર સરાખા રહે લાજ;
 રહેા અખંડ અવીનાશી અહીયાં સદાય સેવકપર રાજ.

સ્તવન ૩ જી.

નીલાવોરે બાંધી ગ્રહેડી લાજ. એ રાગ.

સ્વામીરે સુમતિનાથ સદાય:

૨૬

પ્રમટ થઇને પ્રભુજી આપે કોટીક કામ કરાય;

સ્વામી

હુખ દારિદ્રજ દુર કરીને, દીધાં ધનને ધરાય; સ્વામી
 પ્રગટ થયા પ્રભુ શુંજ મહીથી માતર માંહી મનાય; સ્વામી
 આપ પ્રતાપે દેરાસર બાંધ્યું ઉડે છે ઉડ્યે ધ્વજાય. સ્વામી
 જળહળ જ્યોત પ્રકાશે ઉત્તમ પુજન વિધિ બહુ થાય; સ્વામી
 સાચાદેવ છો આપ જગમાં દર્શનથી હરખાય. સ્વામી
 કોટીકવાર પ્રણામ કરંછું નમુ હું પ્રભુને પાંચ. સ્વામી

સ્તવન ૪ થુ.

રાગ જંગલો ઝીંઝોટી તાળ દીપચંદ્રી.
 માહુ ન લગાડશો મૈયારી મદમાતારે-એ રાગ.

સુંદર સ્વરૂપ શોભે સ્વામીજીનું સારે
 સચાદેવ જાણીને હું ધ્યાન મદા ધારે
 મહીમા અપાર એ પ્રભુજી કેરો દીસેરે
 મુખકુ જોધને માફ મનહુ તો હીસેરે. સુંદર૦
 કનમાં કુંડળ જળહળ જ્યોત છાજેરે
 કેશર ચંદન પ્રભુ બાજમાં બીજાજેરે. સુંદર૦
 સરણ જોધને સ્વામી શાંતી હુંતો માગુરે
 વારે વારે સાચા દેવ કેરે પાથે ભાગુરે. સુંદર૦
 ઉગટ ધરીને પ્રભુ પુજા માઈ કરશેરે
 સુંદર સુમતિનાથ સંકટ સૌ હરશેરે. સુંદર૦
 વિનતી કરીને પ્રભુ માગુછું હું આતીરે
 ચરણે રાખીને લેજો જક્તમાં નીલાતીરે. સુંદર૦

સ્તવન ૫ મુ.

(કેરબો)

ધન્ય સુમતિનાથ સાચાદેવ તુનેરે ૨૬.

સુજ ગામમાં પ્રગટ થઇને આવ્યા માતર માંવ,
 પુરણ મેહર કરીને સડિના દુખડાં ટાળ્યાં આંવ. ધન્ય૦
 ચારે ગામથી લોકો આવે જતા કરવા કાજ
 શરણે આવી શોક નીવારે નીરખીને મહારાજ. ધન્ય૦
 શ્રીફળ ફાફળ ચંદન કેસર ધુપ દીપ સડિ સાર
 લાવે લોકો હર્ષ ધરીને પુરણ રાખી પ્યાર. ધન્ય૦
 ગુજ દર્શનથી સ્વામી માંડ રજે દેહનાં દુઃખ
 સમરણ કરતાં સુખડુ પામે ભાગે ભવની ભુખ. ધન્ય૦
 સત્ય આપનુ જડત મહી છે સ્વામી અખરપાર
 દર્શને આવે દુખ નીવારે કોટી નરને નાર. ધન્ય૦

સ્તવન ૬ ઠું.

સિદ્ધાચળ શીખરે દીવોરે—એ રાગ.

છો સાચાદેવ સલુણારે સુમતિનાથ સ્વામી મોટા

તમ રૂપથી બહુ હરખેરે.	સુમતિનાથ
દેનાસર રૂડુ છાજેરે	સુમતિનાથ
માંહી જળહળ જ્યોત ખીરાજેરે	સુમતિનાથ
તમે અખીલ ભૂવનના રાજરે	સુમતિનાથ
આ જડત મહી મહારાજરે	સુમતિનાથ
સહુ જનનું દુખડુ હરતારે	સુમતિનાથ
સંવકને સુખડુ કરતારે	સુમતિનાથ
સહુ લોકો દર્શને આવેરે	સુમતિનાથ
બહુ વીધની પૂજા બણાવેરે	સુમતિનાથ
કનોમે કુંડળ શોભેરે	સુમતિનાથ

જોષ જોષને મનડુ લોભેરે	સુમતિનાથ
તમે સુદીરજી શામળીઆરે	સુમતિનાથ
છો જઠતમાંહી બહુ બળીઆરે	સુમતિનાથ
ધણો સંધ ભરાયે ભારીરે	સુમતિનાથ
આવે છે નરને નારીરે	સુમતિનાથ
ધન્ય ભાગ્ય અમારૂં આજેરે	સુમતિનાથ
દર્શન દીધાં મહારાજેરે	સુમતિનાથ

પુજા વિધિ આશ્રયી શ્રી સુવધિ જિન સ્તવન.

દશી ચોપાઠ.

- સુવધિનાથની પુજા સાર, કરતાં સધળે જમજમકાર;
- પુજાની વિધિ ધારો સહિ, શ્રી ભગવંતે શાસ્ત્રે કહી. ૧
- પૂર્વ સન્મુખ સ્નાન આદરો, પશ્ચિમ દિશિ રહી દાતણ કરો;
- ઉત્તર વસ્ત્ર પહેરો સહી, પુજે ઉત્તર પુરવ મુખ રહી. ૨
- ધરમાં પેસતાં વામે ભાગ, દેરાસર કરવાનો લાભ;
- દોઢ હાથ ભૂમિથી કીજીએ, ઉંચું નીચું સહુથી વરજીએ. ૩
- પુરવ ઉત્તર મુખ પુજા જાણુ, બીજી દિશે હુવે કરતાં હાણુ;
- નવાંગ પુજાનો વિધિ એહ, વિધિ કરતાં હોય નિર્મળ દેહ. ૪
- પગ જંધાને હાથ બે તણી, ખભા મસ્તકનો પાંચમો ભણી;
- ભાલ કંઠ હૃદયે જાણુ, ઉદરે નવમું તિલક વખાણુ. ૫
- અંદન વિણ પુજા નવિ હોય, વાસ પૂજા પ્રભાતે જોય;
- કુસુમ પુજા મધ્યને કરો, સંજે ધુપ દીપ આદરો. ૬
- ધુપ ઉખેચા હાથે પાસ, જમણે પાસે દીપ પ્રકાશ;
- દેણુ આગળ મૂકો સહી, ચૈત્યવંદન કરો દક્ષિણ રહી. ૭

- હાથ કુટી જે ભૂમિયે પડે, પગ લગે મલિન આમડે;
મસ્તકથી ઉંચુ પરિહરો, નાભિ થકી નીચુ મન કરો. ૮
- કીડે ખાધુ તજીએ કુલ, ઝેમ ફલાદિક ઢોએ અમૂલ;
કુત્ર પાંખડી નવી હંદીએ, કળિકા કદિએ નવિ ભેદીએ. ૯
- ગંધ ધુપ આંખે આંશીએ, કુલ દીપ બલિ ફલ જાણીએ;
પાણી આઠમું સુંદર સહી, અઠ પ્રકારી પુજા કહી. ૧૦
- શાંતિ કારણુ ઉજવલ વસ્ત્ર, લાભ કાંણે પીત પવીત્ર;
વયરી જીપવા પહેરો શ્યામ, રાતું વસ્ત્ર તે મંગલ કામ. ૧૧
- પચવરણુ વસ્ત્રે હોય સિદ્ધ, ખંડિત સાંધ્યા વસ્ત્ર નિષિધ;
પદ્માસનને મૌને રહી, મુખ કાસ પુજા વિધિ કહી ૧૨
- એ વિધિ પુજા કરીજે સદા, જીમ પામીજે સુખ સંપદા;
આનંદ વિમલ પડિતનો દાસ, પ્રીતિ વિજય પ્રણમે ઉદાસ. ૧૩

શ્રી આદિનાથનું ચૈત્યવંદન.

આદિદેવ અલવેશરૂ, વિનિતાનો રાય;
નાભિરાયા કુલ મંડણો, માર્ગદેવા માય.
પાંચસે ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમ દયાળ;
ચોરાશી લાખ પુરવનું, જશ આયુ વિશાળ.
૪૫મલંજન જીનવર ધરૂએ, ઉત્તમ મુણુમૂણી ખાણ;
તસ પદ પદ્મ સેવન થકી, લહીએ અવિચળ ઠાણ.

શ્રી શાંતિનાથનું ચૈત્યવંદન.

શાંતિજીનેશ્વર સોળમા, અચિરા સુત વંદો;
વિશ્વસેન કુળ નભો મણી, ભવિજન સુખ કંદો.
મૂગ લાંબા જીન આવણું એ, લાખ વરસ પ્રતાણુ.

હથિયણા ઉર નયરી ધણી. પ્રભુજી ગુણમણી ખાણ.
 ચાલીશ ધનુષની દેહડી, સમ ચોરસ સંઠાણ;
 વદન પદ્મ જ્યું ચંદ્રો, દીઠે પરમ કલ્યાણ.

૨ ચૈત્યવંદન.

આજ દેવ અનીહંત નમુ, સમરે તાર નામ;
 જ્યાં જ્યાં પ્રતીમા જનતણી, ત્યાં યાં કર પ્રણામ. ૧
 શેત્રુંજે શ્રી આદીદેવ, નેમ નમું ગીરનાર;
 તારંગે શ્રી અજીતનાથ, આપુ રીખવ જુહાર. ૨
 અષ્ટાપદ ગીરી ઉપરે, જન ચોવીસી જોડ;
 મણીમય મુરત માનશું, ભરતે ભરાવી સોય. ૩
 સમેતશીખર તીરથ વડો, જ્યાં વિશે જનરાય;
 વૈભારગીરો ઉપરે, શ્રી વીર જીનેશ્વર રાય. ૪
 માંડવઘડનો રાજ્યો, નામે દેવ સુપાસ;
 રીખવ કહે જન સમરતાં, પહોચે મનની આસ. ૫

શ્રી નેમનાથનું ચૈત્યવંદન.

નેમનાથ બાવીશમા, શિવાદેવી માય;
 સમુદ્રવિજય પૃથ્વીપતિ, જે પ્રભુના પિતાય. ૧
 દશ ધનુષની દેહડી, આયુ વરસ હજાર;
 શ ખ લાંછન ધર સ્વામિજી, તજી રાજ્યવનાર. ૨
 સૌરીપુર નયરી ભલી એ, બ્રહ્મચારી ભગવાન;
 જન ઉત્તમ પદ પદને, નમતાં અવીચળવાન. ૩

આશ પુરે પ્રભુ પાસજી, ત્રોડે ભવ પાસ;
વામામાતા જનમીઆ, અહિ લાંછન જાસ. ૧
અશ્વસેન સુત સુખ કર્યો, નવ હાથની કાય;
કાશી દેશ વણુરશેી, પુન્યે પ્રભુ આય. ૨
એ.સો વરસનું આવખું, પાળી પાર્શ્વ કુમાર;
પદ્મ કહે મુકતે ગયા, નમતાં સુખ નિરધાર. ૩

લાવણી.

તું અકલંકી રૂપ સ્વરૂપી, પરમાનંદ પદ તું દાઇ;
તું શંકર પ્રહ્લા જગદીશ્વર, વિતરાગ તું નીરમાઇ. ૧
અનોપમ રૂપ દેખી તુજ રીઝે, સુર નરનારી કે વંદા;
નમો નિરંજન કૃષ્ણપતી સેવીત, પાસ ગોડીયા સુખકંદા. ૨
કાને કુણ શીર છત્ર ખીરાજે, અહુ ટીકા નિરધારી;
અષ્ટખીજોર હાથ સેહીએ, તુમ વંદે સહુ નરનારી. ૩
ચરણાંગુલે મેર કંપાવ્યા, એસી શોભા બહુ સારી;
પૂર્વ જન્મકા વૈર વાળો, જળ વરસાવે નીરધારી. ૪
જળ આવી પ્રભુ નાકે અડીયાં, આસન કંપ્યાં નીરધારી;
નાગ નાગણી છત્ર ધરે છે, પુર્વજન્મકા ઉપગારી. ૫
ઉદયરતન કહે સુણો મોરી લાવણી, એસી શોભા બહુ સારી;
માત પીતા બંધવ સહુ સાથે, સંજમ લીધાં સુખધારી. ૬

લાવણી.

સુણો માતર નગરના શેઠ ઉમંગી થાઓ;
જનરાજને પૂજી ઉંચ ગતિમાં જાઓ. ૧
પરમારથ કરીને પુન્ય પાળ તુમે બાંધો;
પછી મોક્ષ જવામાં નથી રહ્યો કાંઈ વાંધો. ૨

હહરંગે રૂડા બાળકોને બણાવે;
 વિદ્યાશાળામાં પ્રભાવના વરતાવે. ૩
 જૈનધર્મની જયજયકાર થાય તેમ કરજો;
 પરભવ જીવાને પુન્યની પોઠી ભરજો. ૪
 જીનવર ગુણ ગાવા ધ્યાન હૃદયમાં ધરજો;
 શ્રદ્ધા સંવેગે સિદ્ધિવધુને વરજો. ૫
 સુમતિનાથ પ્રભુની સેવથી શુભ થાયે;
 જૈનસભા મુસંગે વૃત્ય કરી હરખાયે. ૬

લાવણી.

ધન્ય ધન્ય દિવસને ધન્ય ધડી છે આજે;
 બેટયા સુમતિનાથજી ભવજળ તરવા કાજે
 પ્રભુ બેટીને હરખીત થયું મન મારું અપાસ
 જીનસાસન વર્તે સદાય જયજયકાર. ધન્ય ૧
 આજ સકળ થયો અવતાર પ્રભુજી મારો, પ્રભુજી મારો;
 આજે વરસ્યા મોતી મેઘ અમીની ધારો. ધન્ય ૨
 પ્રભુ કાને કુંડળ મુસ્તક મુગટ સોહીયે;
 તારૂં મૂખડું પુનમકરો ચંદ્ર ભવીક મન મોહીયે. ધન્ય ૩
 કરજોડી નમેછે ન્યાય સદાયે પ્યારા, સદાયે પ્યારા;
 જાજો માતર મધ્યે વર્ત્યો જયજયકાર. ધન્ય ૪

બીજની થાય.

દિન સકળ મનોહર, બીજ દિવસ સુવિશેષ;
 રાય રાણા પ્રભુમે, ચંદ્રતણી જીહાં રેખ.
 તિહાં ચંદ્ર વિમાને, શાશ્વતા જીનવર નેહ;
 હું બીજ તણે દિન, પ્રભુમું આણી નેહ.

પાંચમની થાય.

શ્રાવણુ શુદ્ધિ દીન પંચમીએ, જનલ્યા નેમ નિશુંદતો;
 સ્યામવર્ણુ તણું શોભતું એ, સુખ સારદકો ચંદતો.
 સહસ વરસ પ્રભુ આવખુએ, બ્રમચારી ભગવંત તો;
 અષ્ટકરમ હેલે હણીએ, પોહોઆ મુગતિ મહંતબો.

આઠમની થાય.

મંગળ આઠ કરી જસ આગળ, ભાવ ધરી સુરરાજજી;
 આઠ જાતિના કળસ ભરીને, નવરાવે જીનરાજજી.
 વિર જીનેશ્વર જન્મ મહોજીવ, કરતાં શીવસુખ સાધેજી;
 આઠમનો તવ કરતાં અમ ધરે, મંગળ કમળા વાધેજી.

એકાદશીની થાય.

એકાદશી અતિ રૂચડી, જે વિંદ પુછે નેમ;
 કીણુ કારણુ એ પરવ મોટું, કહોને મુજશું તેમ.
 જિનવર કલ્યાણુક અતિ ઘણાં, એકસોને ને પંચાસ;
 તેણુ કારણુ એ પર્વ મોટું, કરો મૌન ઉપવાસ.

શ્રી મંદસ્વામીની થાય.

શ્રી શ્રીમંધર જીનવર, સુખકર સાહેબ દેવ;
 અરીહંત સકળની, ભાવ ધરી કરું સેવ.
 સકળ આગમ પારક, ગણધર ભાખિત વાણી;
 જયવંતી આણા, જ્ઞાનવિમળ ગુણુ ખાણી.

પ્રભાતીયું.

પાસ સંખેશ્વરા સાર કર સેવકાં, દેવકાં એવડી વાર લાગે;
 કોડી કરજોડી દરબાર આગે ખગ, ઠાકુરા ચાકુરા માન માગે.
 પ્રગટ થા પાસજી મેલી પડદો પરો, મોર અસુરના આપ કોડો;

મુજ મહિરાણ મંજુસમાં પેસીને, ખમકના નાથજી બાંધ ખોલો ૨
 જગતમાં દેવ જગદીસ તું જગતો, એમ શું આજ જનરાજ ઉધે;
 ખેટા દાનેશ્વરી તેહને દાખીએ દાન દે જેહ જગદાજ મોંધે. ૩
 ભીડ પડી જાદવા બેર લાગી જરા, તતક્ષણ ત્રીકમે તુંજ સભાર્યો;
 પ્રમટ પાતાળથી પલ-માં તેં પ્રભુ ભક્ત જન તેહનો ભય નિવાર્યો. ૪
 આદિ અનાદિ અરિહંત તું એક છે, દીન દયાળ છે કોણ દુજે;
 ઉદયરતન કહે પ્રમટ પ્રભુ પાસજી, પામી ભય ભંજનો એહ પુજે. ૫

પ્રભાતીયુ.

પ્રભાતે ઉઠીને માતા મુખડા જોવે. એ દશી.

આવી રૂંડી ભગતિ મેં પહેલાં ન જાણી, પહેલાં ન જાણીરે;
 પ્રભુ પહેલાં ન જાણી, સંસારની માયામાં મેં વલોવ્યું પાણી. આ.
 કલ્પતરનાં ફળ લાવીને, જે જિનવર પુજે;
 કાળ અનાદિ કર્મ તેં સંચિત સતનાથી ધુજે આવી. ૧
 થાવર નિરિ નરયાયવ એ દુગે, ઇગ વિગદા લીજે;
 સાધારણુ નવમે ગુણઠાણે, ધુર ભાગે છીજે. આવી. ૨
 તુ વળ પામીને શિવ ગતિ ગામી, શૈલેશી ટાણે;
 ચરમ સમય દોય માંહે સ્વામી, અતિમ ગુણઠાણે. અ.વી. ૩
 બાકી નામ કરમની પમડી, તે સધળી જાવે;
 અજર અમર નિકલંક સ્વરૂપે, નિરકર્મા થાવે. આવી. ૪
 જે સિદ્ધ કેરી પડિમા પુજે, તે સિદ્ધમઠ હોવે;
 નાહિ ધાધ નિમંળ ચિત્તે, આરીસો જોવે. આ. ૫
 કર્મ સુડણુ તપ કેરી પુજા, ફળ તે નર પાવે;
 શ્રી શુભ વીર સ્વરૂપ વિલોકી, શિવ વહુ ધર આવે. આ. ૬

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો છંદ.

સેવા પાસ સંખેશ્વરો મન શુદ્ધે, નમો નાથ નિશ્ચે કરી એક ખુદ્ધે;
 દેવી દેવતાં અન્યને શું નમો છો, અહો ભવ્ય લોકો ભુવાં ઠાં બમોછો. ૧
 ત્રિલોકના નાથને શું તજો છો, પડ્યા પાસમાં ભૂતડાંને બજો છો;
 સુરધેનુ છંડી અગ્નને શું અજો છો, મહાપંથ મુકી કુપંથે વજો છો. ૨
 તજો કોણ ચિતામણિ કાચ મટે, ગ્રહે કોણ રાસબને હસ્તી સાટે;
 સુરદ્રુમ છાંડી આક કુણ વાવે, મહામૂઠ તે આકુલા અંત પાવે. ૩
 કીહાં કાંકરોને કીહાં મેર ફાંગ, કીહાં કેસરીને કીહાં તે કુરંગ;
 કીહાં વિશ્વનાથ કીહાં અન્ય દેવા, કરો એક ચિત્તે પ્રભુ પાસ સેવા. ૪
 પુજો દેવી પ્રભાવતી પ્રાણનાથ, સહુ જીવને જે કરેછે સનાથ;
 મહા તત્ત્વ જાણી સદા જેહ ધ્યાવે, તેનું દુઃખ દાણીદ્ર દુરે પળાવે. ૫
 પામી માનુષોને વૃથા ઠાં ગમોછો, કુશીલે કરી દેહને કયાં દમોછો;
 નહિ મુક્તિવાસં વિના વીતરાગં, બજો ભગવંત તજો દ્રષ્ટિરાગં. ૬
 ઉદયચરન ભાષે સદા હેત આણી, દયા ભાવ કીજે પ્રભુ દાસ જાણી;
 આજ મારે મોતીડે મેહ વુઠા, પ્રભુ પાસ સંખેશ્વરો આપ તુઠા. ૭

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીનો તૃતીય છંદ.

પ્રણામિ સદા જિન પાર્શ્વ જિન, જિનનાયક દાયક સુખ ધનં;
 ધનાચાર મનોહર દેહ ધરં, ધરણીપતિ નિત્ય મુસેવ કરં. ૧
 કરણારસ રજિત ભવ્ય ફણી. ફણિ સપ્ત સુસોભિત મૌલિમણી;
 મણિ કચનરૂપ ત્રિકોટ ઘટં, ઘટિતા સુર કિન્નર પાર્શ્વ તટં. ૨
 તટિની પતિ મોષ ગંભીર સ્વરં, શરણાગત વિશ્વ અશેષ નરં;
 નરનરી નમસ્કૃત નિલ પદા, પદમાવતી ગાવતિ ગીત સદા. ૩
 સનતોષિય ગોપિ યથા કમઠં, કમઠાસુર ભુકત હઠં;
 હંચિત કર્મ કૃતાંત જળાં, જળ ધામ દરં પર પંક જળાં. ૪

જળજલદ્રવ્યપત્ર પ્રભા નયનં, નયનદિત બલ્યંતરી સ્થમનં;
 મનમથ મહીરૂઢ વન્હિસમં, સમતાગુણ રત્નમયં પરમં. ૫
 પરમાર્થ વિચાર સદા કુશળં, કુશળ કુરમેં જ્ઞિન નાથ ચલં;
 અલિની નલિની નળનીલ તનં, તનુતા પ્રભુ પાર્શ્વજિનં સુધનં. ૬

ગૌતમ અષ્ટક છંદ.

વીર જીજ્ઞેશર કેરો શીષ, ગૌતમ નામ જપો નિશ જ્ઞિન;
 જો લીજો ગૌતમનું ધ્યાન, તો ધર વિક્ષેપે નવે નિધાન. ૧
 ગૌતમ નામે ગિરીવર ચઢે, મન વંછીત પહેલા સંપન્ને;
 ગૌતમ નામે નાવે રોગ, ગૌતમ નામે થાયે સંજોગ. ૨
 જો વેરી વીરવા વંકડા, તસ નામે નાવે હુંકડા;
 ભુત પ્રેત નવી મંડે પ્રાણુ, તે ગૌતમનાં કરૂ વખાણુ. ૩
 ગૌતમ નામે નિરમળ કાય, ગૌતમ નામે વાધે આય;
 ગૌતમ જનસાસન શીણુમાર, ગૌતમ નામે જયજયકાર. ૪
 માલ દાલ સુરહા ઘત ધોત, મનવંછિત કપડ તમેળ;
 ધરશુ ધરણી નિરમળ ચિત્ત, ગહિતમ નામે પૂત વીણત. ૫
 ગહિતમ હોયો અવીચળ જાણુ, ગહિતમ નામ જપો જગભાણુ;
 મોટાં મંદીર મેરૂ સમાન, ગહિત નામે સદ્ગુણ વિહણુ. ૬
 ધર મયગલ ધોડાની જોડ, વાર પહેાચે વંછિત કોડ;
 મહીયલ માને મોટા રાય, જો હુંડે ગહિતમના પાય. ૭
 ગહિતમ પ્રણમ્યા પાતીક ટળે, કિત્તા નરની સંગત મળે;
 ગહિતમ નામે નિરમળ જ્ઞાન, ગહિતમ નામે વાધે વાન. ૮
 પુન્યવંત અવધારો સહુ, ગુરૂ ગહિતમના ગુણ છે બહુ;
 ઠહે લાવડય સમે કર્જોડ, ગહિતમ તુંડે સંપત કોડ. ૯

આરતી.

જયદેવ જયદેવ જય સુમતિસ્વામી, જય સુમતિસ્વામી (૨)

કોટીક વાર નમુછું તમને શીર નામી.	જયદેવ૦
જન ધશ્વર જુગદીશ, તુજ પીતા માતા (૧)	
જનવર ઉત્તમ એવા, રીઠ્ઠ સીઠ્ઠના દાતા	જયદેવ૦
કરીએ કોટી પ્રણામ, જય મંગળકારી (૨)	
ભય સંકટ નીવારી, ગુણ ગાયે નરનારી.	જયદેવ૦
પાંચમા સુમતિનાથ સહાય સદા કરજો (૨)	
આ અરજી ઉર ધરીને, સંકટ સૌ હરજો.	જયદેવ૦
શક્તિ કરું ભવનાથ, હું સેવક તારો (૨)	
ભવસાગરમાં ફરતાં, હાથ ગ્રહો મારો.	જયદેવ૦
નમી નમીને નાથ, પાય તને લાગુ (૨)	
વીનતી કરીને સ્વામી, માશી હું માગુ.	જયદેવ૦
માતર ગામની માંદા, આપ ખીરાજો છો (૨)	
શેવકને સુખ કરવા, ઇચ્છા રાખો છો.	જયદેવ૦
સદા આપનો દાસ, આશ્વ ધર તારી (૨)	
મન ઇચ્છીત મુજ મનની, પૂરી કરો મારી.	જયદેવ૦
માતર જૈન સભા, નમે તમને (૨)	
શીલ સંતોષો આપો, કે ઇશ્વર અમને	જયદેવ૦

આદિજીવંદની આરતી.

જે જે આરતી આદિજીવંદા, નાભિરાયા માર્કેદીકો નંદા. જે જે ૧
 પેહેલી આરતી, પૂજા કરીજે, નરભવ પામી લાવો લીજે. જે જે ૨
 દુસરી આરતી દીનદયાળ, ધુળવમડપમા જગ અજવાલા. જે જે ૩
 ત્રીસરી આરતી ત્રાંભોવન દેવા, સુરીનર ઇંદ્ર કરે તોતરી સેવા. જે જે ૪
 ચોથી આરતી ચક્રમતિ સુરે, મનવછીન ફળ શી-સુખ પુરે. જે જે ૫
 પચમી આરતી પુન્ય ઉપાયો, મૂળચંદ્ર રીખવ ગુણ ગાયો. જે જે ૬

દીવો.

દીવોરે દીવો મંગળિક દીવો, આરતી ઉતારણ બહુ ચીરંજીવો;
 સોહામણો ઘેર પન્વ દીવાળી, અમર ખેલે અમળા ભારી;
 દીપાળ બણે ઝેને કરે અણુઆળી, ભાવ ભગતે વિધન નીવારી;
 દીપાળ બણે એ કળીકાળે, આરતી ઉતારી રાજા કુમારપાળે.
 તમ ધર મંગળીક અમ ધર મંગળીક, મંગળીક ચતુર્વિધ સંધને હોળે.
 દીવોરે દીવો મંગળીક દીવો.

લોભની સજાય.

લોભ ન કરીયે પ્રાણીયારે, લોભ યુરો સૈંસાર;
 લોભ સમે જન્મમાં નહીરે, દુર્ગતિનો દાતાર.
 ભવિકન્નન, લોભ યુરોરે સંસાર, ભવિકન્નન કરજો તુમે નિરધાર;
 ભવિકન્નન જિમ પામે ભવપાર. બ. લો. ૨

અતિ લોભે લક્ષ્મીપતીરે, સાગર નામે શેઠ;
 પુરવ પયોનિધિમાં પડ્યોરે, જમ બેઠો તસ હેઠ. બ. લો. ૨
 સોવન મૃગના લોભથીરે, દશરથ મુત શ્રી રામ;
 સ્ત્રીતા નારી ગમાવીનેરે, ભમીયો ઠામોઠામ. બ. લો. ૩

દશમા ગુણઠાણા લગીરે, લોભ તણું છે જોર;
 શિવપુર જાતાં જીવનેરે, એહજ મોટો જૈર, બ. લો. ૪
 ક્રોધ માન માયા લોભથીરે, દુર્ગતિ પામે જીવ;
 પરવશ પડીયો બાપડોરે, અહો નિસરીવ. બ. લો. ૫

પરિગ્રહના પરિહારથીરે, લહીએ શિવ સુખ સાર;
 દેવ દાનવ નરપતિ થધરે, જાશે મુકિત મોઝાર. બ. લો. ૬
 ભાવ સાગર પંડિત બણેરે, વીર સાગર બુદ્ધ શિષ્ય;
 લોભ તણા ત્યાગે કરીરે, પહોંચે સયલ જગીશ. બ. લો. ૭

ક્રોધની સજાય.

- કડવાં ફળ છે ક્રોધનાં, જ્ઞાની એમ બોલે;
રીસ તણો રસ જાણીએ, હજાહજા તોલે. કડવાં ૧
- ક્રોધે કોડ પુરવ તણું, સંજમ ફળ જાય;
ક્રોધ સહિત તપ જે કરે, તે તો લેખે ન યાય. કડવાં ૨
- સાધુ ધણો તપિયો હતો, ધરતો મન વૈરાગ્ય;
શિષ્ય ક્રોધ થકી થયો, ચંડ કાશીઓ નાગ. કડવાં ૩
- આગ ઉઠે જે ધર થકી, તે પરેશું ધર બામે;
જાળનો જોગ જે નવિ મળે, તો પાશેતું પ્રજાળે. કડવાં ૪
- ક્રોધ તણી ગતિ એહવી, કહે કેવળ નાશી;
હાથ કરે જેહ હેતની, જાળવજો પ્રાણી; કડવાં ૫
- ઉદય રત્ન કહે ક્રોધને, કાઢજે ગળે શાહી;
કાયા કરજો નિર્મળી, ઉપસમ રસ નાહી. કડવાં ૬

અથ શ્રીગુરુ આગમની ગુહ્યતી.

જીરે ગણધર આબ્યા છે ચાલો વંદવા, જીરે આજ મનોરથ સી ફળ્યા;
જીરે આજનો દીન શુભ કારરે, હો બેની મોરી ગુરુ પધાર્યા-ચાલો
જીરે સુમતિ ગુપ્તિ મુનિ પાળતા, જીરે પય મહાવ્રત ધારેરે-હો બેની
ગુરુ પધાર્યા ચાલો વંદવા. ૧

જીરે ગામ નગરપુર દેશમાં, જીરે વિચરંતા મુનિરાજરે. હો બેની
જીરે તરણ તારણ ભવિ જીવને, જીરે સંસાર મિધુ માંહી ઝાઝરે-હો બેની
જીરે દોષ બેતાળીશ ટાળીને, જીરે ભેતા શુદ્ધ આહારરે. હો બેની
જીરે શોક હરખ નહીં જેહને; જીરે કરણા રસના બંડારરે;-હો બેની

જીરે જ્ઞાન ધ્યાન તપ હેતથી, જીરે કરમ ભમર કરે દુરરે.-હો બેની.
 જીરે આપ સ્વભાવમાં જે રહે, જીરે અનુભવ આનંદ પુરરે;-હો બેની.
 જીરે એવા મુનિરે નિત્ય વંદીએ, જીરે તો ભવિભવ દુઃખ જાયરે.-હો બેની.
 જીરે માણિકવિનય હહે નમું, જીરે હું પણ તેહના પાયરે;-હો બેની.
 જીરે સંવત એગણીસ પીસ્તાલીશે, જીરે લીંબડી શહેર મોઝારે;-હો બેની.
 જીરે કાર્તિક વદ દિન તેરસે, જીરે ગુંહલી કરો સુખધારે;-હો બેની.

અથશ્રી જંગમ તીરથની ગુહડી.

સજની મોરી જંગમ તીરથ વહેરે, સજની મોરી પામે પરમાનંદરે;
 સ. સંજમ સત્તર પ્રધારે, સ. આરાધે અણગારે, ૧
 સ. પચ મહાવ્રત પાળેરે, સ. ચાર કષાયને ટાળેરે;
 સ. પાંચ વિષયને પીણેરે, સ. ત્રણ ગુપ્તિ રસ ઝીણેરે. ૨
 સ. બાવીસ પગિસહ સહેતારે, સ. આપ સ્વભાવમાં રહેતારે;
 સ. સમતા ગસ ભંડારે, સ. તે મુનિ તારણ હારે. ૩
 સ. જ્ઞાન હૃદયના સિધુરે, સ. જગજીવન જગ બધુરે;
 સ. મીઠી ગુનિવર વાણીરે, સ. જેવું સાકર પાણીરે. ૪
 સ. છુર નર શિવસુખ લેવારે, સ. સારે જસ પદ સેવારે;
 સ. એવા મુનિવર અગેરે, સ. નારી અક્ષય ફળ માગેરે. ૫
 સ. ગુહડી કરે શુભ ભાવેરે, સ. મુદ્ધતાફળથી વધાવેરે;
 સ. વળી વળી ગુર મુખ જોતીરે, સ. પાતિકડાં નિજ ધોતીરે. ૬
 સ. માતપિતા ગુરસયારે, સ. પરમ પ્રતાપ કહાયારે;
 સ. પુરણ પુણ્ય પાયારે, સ. મુનિ માણિક ગુણ ગાયરે. ૭

આ લઘુ પુસ્તકને જે સદગ્રહસ્થાએ પ્રથમથી આશ્રય આપ્યો છે તેઉ સાહેબનાં નામ નીચે પ્રમાણે.

માતર.

- ૫૧ શ્રેઠ જેમચંદ બેચરલાલ
૧૦ શા જેમચંદ જેશંગભાઈ
૮ શા પુલચંદ કાળીદાસ
૪ શા પુલચંદ ઉમેદચંદ
૫ શા ચુનીલાલ ભીખભાઈ
૨ શા ભયચંદ તલકચંદ
૨ શા લખમીચંદ છેટાલાલ
૧ શા જાદવલાલ છોટાલાલ
૧ શા બેચરદાસ કાળીદાસ
૧ શા પ્રેમચંદ ભીખભાઈ
૧ શા અનોપચંદ તલકચંદ
૧ શા જેમચંદ પરસોતમદાસ
૧ શા પરસોતમ કપુરચંદ
૨ પટેલ લખા ભાઈજી
૨ ગરાશીઆ ભુપત બનેસંગ
૧ શા છોટાલાલ ત્રિભોવનદાસ
૨ શા હંગોવનદાસ ચતુદાસ

અમદાવાદ

- ૨૫ શા ભાયચંદ રાયચંદ
૧૫ શા મણીલાલ છગલાલ
૧ ઝવેરી ભોગીલાલ ધોલશા
૧૦ ઝવેરી પરસોતમ ચમનલાલ
૫ ઝવેરી કાલીદાસ અમીચંદ
૪ ઝવેરી ભોગીલાલ ચુનીલાલ

- ૫ ઝવેરી લાલભાઈ છોટાલાલ
૨ ઝવેરી માણેકલાલ બાપાલાલ
૨ શા ચમનલાલ મનસુખભાઈ
૪ શા મણીલાલ મોહોલાલ
૨ શા કેશવલાલ વાડીલાલ
૧ ઝવેરી કેશરીશંગ વાડીલાલ
૧ ઝવેરી ભુત્તાભાઈ વીમત્રભાઈ
૧ રેઠ જગાભાઈ ચંદુલાલ
૧ ઝવેરી મોહનલાલ બેચરલાલ
૧ શા મોહનલાલ કરમચંદ
૧ શા મદતલાલ મલુકચંદ
૧ શા પ્રેમચંદ હડીશંગ
૧ ઝવેરી નેમચંદ અમીચંદ
૧ ઝવેરી માણેકલાલ ચુનીલાલ
૧ ઝવેરી હરીલાલ વાડીલાલ
૫ ઝવેરી ચુનીલાલ ઉમેદચંદ
૧ ઝવેરી બખ્શદાસ ધોલીદાસ
૧ ઝવેરી ચંદુલાલ મોહનલાલ
૧ શા મગનલાલ નન્શીદાસ
૧ શા સાંદળચંદ લલુભાઈ
૪ શા કરમચંદ પુલચંદ
૫ ઝવેરી બાપાલાલ નાલચંદ
૫ ઝવેરી અમલાલ બાપાલાલ
૨ શા જેશંગ કાળીદાસ
૧ શા ચીમનલાલ છગનલાલ

- ૧ શા પોપટભાઈ ભગુભાઈ
- ૩ શા રાયચંદ હડીભાઈ
- ૨ શા પ્રેમચંદ બાલાભાઈ
- ૧ શા પોપટલાલ હડીશંગ
- ૧ શા ત્રીકમલાલ વડીત્રાલ
- ૧ શા લલુભાઈ મંછારામ
- ૨ શેઠ અમરતલાલ બાપાત્રાલ
- ૧ શા નવલચંદ હકમચંદ

મુંબાઈ

- ૧૦૧ રા.રા. શેઠ રાયચંદ કેશીરીચંદ
- ૧ દત્તાલ કંકુચંદ લાલચંદ

વીરમગામ.

- ૨૦ સંઘવી શુભાબચંદ અનોપચંદ
- કોસંખી.

- ૧ શા છોટાલાલ મોહનલાલ
- બારેજ.

- ૫ શા ફકીરચંદ કેવળદાસ
- વઢવાણ શહેર

- ૧ શા હરમચંદ ખોડીદાસ
- ૧ શા વડીત્રાલ પરસોતમ
- ૧ દોશી મણીલાલ જ્વેશંગ

મુરત

- ૧ શા મગનલાલ ધ્રુવભાઈ
- વડોદરા

- ૧ શા નાનચંદ મુળચંદ
- કોઠ

- ૧ શેઠ લવજીભાઈ દીપચંદ
- ૧ શા મલુકચંદ રતનજી
- ૧ શા ગુજી સાંકળચંદ
- ૧ સંઘવી હીમચંદ પરસોતમ

- ૧ શા હડીશંગ ગગલભાઈ
- ૧ શા ત્રંબકલાલ પોપટભાઈ
- ૧ શા જ્યેષ્ઠ હડીશંગ
- ૧ શા દીપચંદ હીમચંદ
- ૧ કદોઈ નાગરદાસ માણેકચંદ
- ૧ શા તરભોવન વીરજી
- ૧ શા મુનીલાલ હરજીવન
- ૧ શા માણેકચંદ હીમચંદ

ધામર

- ૧૧ યેન મંછા શા ધરમચંદ હીરા
- ચંદની યેન

- ૭ શા ધરમચંદ હીરાચંદ
- રાજકોટ

- ૨ શા ફકીરચંદ હીમચંદ
- વશનોડી

- ૧ શા બાયચંદ બાલચંદ
- પાડગોલ

- ૧ શા નાથાભાઈ નારણદાસ
- ૧ શા મણીલાલ બાયચંદ
- ૧ શા મથુરભાઈ તારાચંદ
- ૨ શા સોમચંદ જવેરદાસ
- ૧ શા લલુભાઈ જવેરદાસ

હાથીજાણ

- ૨ શા બાયચંદ જગનલાલ
- પાલજીપુર

- ૫ શંઘવી રવચંદ પાનાચંદ
- ૪ ડોશી મગનલાલ રતેચંદ
- ૪ વડીલ હાથીભાઈ માણેકચંદ
- ૨ શા જગનલાલ કેવળદાસ
- ૨ શંઘવી બાયચંદ પાનાચંદ

- ૧ શા રાજકુશળ પાનાચંદ
 ૧ શા વડીલાલ અમુલખ
 ૧ શા લલુચંદ મુગીચંદ
 ૧ મહેતા હરીચંદ મગનલાલ
 ૧ શા માધવલાલ શામજી
 ૧ શા ઝકલચંદ દલીચંદ
 ૧ શા મોહનલાલ મંછારામ
 ૧ શા મણીલાલ ધશ્વર
 ૧ ધર નહાલચંદ હેમરાજ
 ૧ શા દેવરાજ કુંગરશી
 ૧ ડોશી લલુભાઈ કરમચંદ
 ૧ ડોશી કકલભાઈ કરમચંદ
 ૧ શા લલુભાઈ ભાયચંદ
 ૧ શા હાથીભાઈ જેચંદ
 ગામ હેમતર.

૧ વાંણુ. ઉજમશી રાયચંદ

ગામ મહાંણા

૧ વાંણુ ઉજમશી ભીખાભાઈ

૧ વાંણુ છગનલાલ જેઠારામ

૧ વાંણુ રાયચંદ ગોવીંદજી

સંજાયા

૧ શા. રણુછોડભાઈ અમૃતાભાઈ

૧ શા. સોમચંદ ઝવેરચંદ

રાંમોલ.

૧ શા. છગનલાલ પુલ્લચંદ

કસોલી

૧ શા. ભીખજીભાઈ ત્રીકમજી

વજોટવા

૧ શા. સોમચંદ દલીચંદ

વસાધ

૧ શા. દલસુખ વખતચંદ

વજંલકા

૧ શા. પેમચંદ વેવારશા

કાવીઠા

૧ શા. પોપટલાલ લાલચંદ

૧ ડોશી મોહનલાલ તરભોવન

૧ પારીખ તરભોવનદાસ મોતીચંદ

ભડીયાદ

૧ શા ચતુરભાઈ રવજી

૧ શા મુળજી માણેકચંદ

જેગામ

૧ શા પુલ્લચંદ લાલચંદ

વીરડી

૧ શા કાલીદસ લલુ

સોજીયા

૧ શા લલુભાઈ જેઠાભાઈ

૧ શા મગનલાલ ફતેચંદ

૧ શા. હેમચંદ નેમચંદ

૧ શા. મગનલાલ અમીચંદ

૧ શા. તલકચંદ કપુરચંદ

૧ શા. જેચંદ અમીચંદ

૧ ભાવસાર જીણાભાઈ નથુભાઈ

૧ શા. દલપતભાઈ છગનલાલ

રાજપારડી

૭ શા. મોલીલાલ ફતેચંદ

વડતાલ

૧ શા. મોહનલાલ છખાભાઈ

૧ શા. છોટાલાલ વખતચંદ

૧ શા. બાપુજી પરભુદાસ

૧ શા. મીઠાભાષ ગયયંદ

૧ શા. બાબનભ ઘે દોલતયંદ
મોલ

૩ શા. વાડીલાલ નગીનદાસ

૨ શા. કસ્તુરભાષ ડાહ્યાભાષ
મહેળાવ

૧૦ શા. દામોદર ગોવિંદજી

૧ શા. મગનલાલ ઝવેરયંદ

૧ શા. કીસોર જોધાભ ધ
ખેડા

૧ શા. ભાષલાલ મોતીલાલ

૧ શા. સાંકળયંદ ચુનીલાલ

૧ શા. કેશવલાલ વાડીલાલ

૧ શા. ડાહ્યાભાષ દોલતયંદ

૫ જીનશાળા તરફથી રતનયંદ
હરગોવિંદસ.

ભડકત

૧ શા. મોતીલાલ ભીખાભાષ

૧ શા. વાડીલાલ કપુરયંદ

૧ શા. નદલાલ બોગાભાષ

નડીઆદ

૧ શા. છનાભ ધ હીરાયંદ

૨ સુતરીઆ પરસોતમ બોગાભાષ

૧ સુતરીઆ રણછોડ ગોવરધનદાસ

૮ શેઠ વજ્રેયંદ પનારજી

ધરમજી

૧ શા. કીસોર નીરયંદ

૧ શા. સાંકળયંદ પુલયંદ

૧ શા. નગીનદાસ ઠાળીભસ

આંતરેલી

૧ શા. રાયયંદ હરખયંદ

૧ શા. સાંકળયંદ લક્ષ્મીયંદ

૧ શા. મોતીયંદ લક્ષ્મીયંદ

૧ શા. આશારામ દત્તીયંદ

૧ શા. મલુક્યંદ લાલદાસ
પોચડા

૧ શા. સુંદરદાસ ગરદામ

૨ શા. નાનાભાષ જીવયંદ

૧ પટેલ મોતીભ ધ દેશાધ્યાય

શા. છેટાલ ધ મુગયંદ

શા. ખીમયંદ ડાહ્યાભાષ

૨. કાલીદાસ સવયંદ

રણોવ

૧ શા. સાંકળયંદ બેચરલાલ

૧ શા. ચતુરભાષ જગનલાલ

નરેડા

૮ શા. મુળયંદ સાંકળયંદ

વીસનોડી.

૫ શા. લાલયંદ ડાહ્યાભાષ

બારેયા.

૨ શા. ચતુરદાસ કરમયંદ

નાર.

૧ શા. જોધાભાષ લાલભાષ

કનેરા.

૨ શા. હડીસંગ મનસુખભ. ધ

ઉતેલીઆ.

૧ શા. પીતાંબર રતનસી

લાંબડી.

૨ શા. જુરાભાષ હડીસંગ

ઉત્તરસંડા.

- ૧ શા અમીયંદ જ્ઞેમલયંદ
કપટવંજ.
- ૨ શા છોટાલાલ જગનલાલ
- ૧ શા ચુનીલાલ દોલતરામ
બાંધણી.
- ૧ શા આદીતભાઈ ભીખાભાઈ
- ૧ શા શ કર ભાયયંદ
- ૧ શા રમજીભાઈ ગાંગજીભાઈ
બદરખા.
- ૧ શા ભીખાભાઈ ધરમયંદ
- ૧ શા ધરમયંદ પાનાયંદ
- ૧ કુટીરયંદ મખતયંદ
- ૧ પુંજભાઈ જવેરયંદ
લાલો.
- ૧ શા ચુનીલાલ કુલયંદ
ચમારા.
- ૧ શા કુલયંદ લલુભાઈ
- ૧ શા છોટાલાલ કરમયંદ
ચુણેલ.
- ૧ શા સાંકળયંદ નાલયંદ
- ૧ શા વાડીલાલ સાંકળયંદ
નવાગામ.
- ૧ શા હકમયંદ રાયયંદ
મલાતજ.
- ૧ શા ચુનીલાલ જીમખરામ
- ૧ શા મણીલાલ રવયંદ
- ૧ શા ગુલામયંદ ભુખણદાસ
શહનકી.
- ૧ શા ગાંડાભાઈ કલસુખભાઈ

વરેઅ.વ.

- ૧ શા જગનનાથ રૂપાજી
દરાપરા.
- ૮ શા. નાથાજીલ લક્ષ્મીયંદ
અંગારેશ્વર.
- ૫ શા મોહનલાલ ધરમયંદ
શનલી.
- ૨ શા છોટાલાલ જગનભાઈ
મરગવાળા.
- ૧ શેઠ નેમયંદ જીવાભાઈ
ચાગા.
- ૩ શા જેઠ.ભાઈ ધર્મરભાઈ
દેવા.
- ૫ શા રાયયંદ જ્ઞેયંદ
- ૨ શા કપુર્યંદ મોતીયંદ
- ૧ શા ડાહ્યાભાઈ તલકચંદ
- ૧ શા માતીયંદ કુલયંદ
- ૧ શા શ કરલાલ લક્ષ્મીયંદ
- ૨ શા મોતીલાલ હીરાયંદ
કાઓર.
- ૧ શા ચુનીલાલ સાંકળયંદ
- ૨ શા રતનયંદ હીરયંદ
હોરાપર.
- ૧ શા બેચરદાસ રામયંદ
- ૧ શા ધર્મર પરભુદાસ
સરદારપુર.
- ૧ કુટીયા સવયંદ નગીનદાસ
ઉકેળા.
- ૧ શા કળીદાસ નાથાભાઈ

ચલોડા.

૧ શા ધરમસી તીભોવનદ સ

૧ શા છગનલાલ લલુભાઇ

૧ શા તાલ્યાભાઇ કાળીદાસ

૧ શા પુલયંદ કાનજીભાઇ

મહુધા.

૩ ડોશી ગીરધર સાંકરલાલ

૨ ડોશી કાળીદાસ બેચરલાલ

૧ શા નગીનદાસ નાથાભાઇ

૧ શા ગી.ધરલાલ લલુભાઇ

૧ પરી છોટાલાલ ભગવાનદાસ

૧ ગાંધી ગીરધરભાઇ લલુભાઇ

રતનપુર.

૧ શા મોહનલાલ છગનલાલ

૧ શા ભાઇલલ છગનલાલ

નાયકડા.

૧ શા તારાચંદ પુંજભાઇ

પુનલક્ષકર.

૧ શા ખેમચંદ દાળજીભાઇ

મહેમદાવાદ.

૧ શા મથુરભાઇ લલુભાઇ

દેમોલ.

૨ શા મોહનલાલ બેચરલાલ

૧ પુલયંદ લાલચંદ

૫ શા રણજોડલાલ જોડાલાલ

સાલજડા.

૧ શા પુંજભાઇ લુદરભાઇ

૧ શા રવચંદ ધનજીભાઇ

પેટલાદ

૨ શા ખેમચંદ કસ્તુરભાઇ

૧ શા મનસુખ નાનચંદ

૧ શા મોતીલાલ કાળીદાસ

નરસંડા.

૧ શા છોટાલાલ ઝવેરચંદ

ગુજર.

૧ વહેરા કેશવલાલ હરચંદ

વીસનગર

૧ શા સંદ ચંદ રવચંદ

રૂપાલ.

૧ શા રામચંદ હકમચંદ

મોહનપુર

૨ શા પ્રેમચંદ મોતીચંદ

વિનંતી પત્ર.

સર્વ સ્વધર્મિ સજ્જનોને હું વિનય પુર્વક વિનંતિ કરું છું કે, આ પુસ્તકની અંદર જે કાંઈ મારી અદ્ય બુદ્ધિથી કાનો માત્ર દસ્કત કે અશુદ્ધ રહી ગયું હશે તેને કૃપા કરી સુધારી વાંચશે એજ મારી પ્રાર્થના છે.

શા. સાંકળચંદ હીરાચંદ.

રહેવાશી માતર જીવે ખેડા

તાવનો કટો દુર્મન.

અમારા તરફ ૩૦-૦-૬ ની હીકીટ મોકલેથી ચોથીઓ, એકાં
કે રોજનો ગમે તેવો સખત તાવ અમારી દવા સરીરના અંગ ઉપર
થી તેજ વખત જડમુળથી જાય છે. મઢ્યા પછી ખેમાસ જૈનર
છોકરાઓને મદદ સાર ફક્ત ૩૦-૪-૦ લેવામાં આવશે એક પચ દા.
કાજ જેવું થશે વધારે માહેતી કાગળથી મંગાવશે તો મળશે. નોટ.
પેડ કાગળ લેવામાં આવશે નહીં. આ પુસ્તકના ગ્રાહક શીવામ ખી.
જની સાથે પ્રથમ ખાત્રી કરવામાં આવશે. ફક્ત આ દવાની કીમત
જે ચાર આના મુકી છે તે જૈનકોમ સાર છે. ખીજી કોમને સાર
દવા આપનારની મરજી ઉપર છે. નીચેને શીરનામે પુસ્તક તથા દવા
મળશે.

મુ. માતર }
હલે ખેડા. }

શા સાંકળચંદ હીરાચંદ.

માતર જૈન સલાના સેકેટરી.

આ શીરનામે પુસ્તક પણ મળશે.

